



GIRONA 2018

# SETMANA SANTA

**Ajuntament  de Girona**



Diputació de Girona



**JUNTA DE  
CONFRARIES  
GIRONA**

**Programa 2018**

LA JUNTA DE CONFRARIES DE  
SETMANA SANTA DE GIRONA,  
agraeix a l'Ajuntament de Girona, a la Diputació de Girona,  
a la Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura,  
així com a les altres entitats i particulars  
que ens han afavorit amb el seu ajut  
i la seva col·laboració per tal de poder  
atendre les despeses que comporta  
la celebració de tots els actes  
que es realitzen durant la Setmana Santa,  
i que culminen amb la Processó del Sant Enterrament  
del Divendres Sant.



Edita: JUNTA DE CONFRARIES  
[www.juntaconfrariesdegirona.cat](http://www.juntaconfrariesdegirona.cat)

Fotografies: Jordi Renart

Arxiu fotogràfic: Junta de Confraries - Emiliano Castro

Coordinació  
i maquetació: Joaquim Moret

Edició: Ramon Muntada

Disseny  
i impressió: [www.palahi.cat](http://www.palahi.cat)

DL Gi 175-1998



Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA

Tots els escrits publicats en aquest butlletí expressen i reflecteixen exclusivament l'opinió dels seus autors.

LA JUNTA DE CONFRARIES

# Índex

Composició de La Junta de Confraries . . . . .	6	<b>SETMANA SANTA 2017</b>	
Pòrtic - Salutació . . . . .	7	El Pregó 2017 . . . . .	41
Mons. FRANCESC PARDO		Recull fotogràfic . . . . .	52
Bisbe de Girona			
Salutació . . . . .	9	<b>COL·LABORACIONS</b>	
MARTA MADRENES		Un nom... una realitat... una vida . . . . .	56
Alcaldeessa de Girona		Mn. JOAN BABURÉS	
Salutació . . . . .	11	8 anys surtin a la processó . . . . .	58
PERE VILA		GIRONA BANDA BAND	
President de la Diputació de Girona		Manaies i Confreres . . . . .	60
La Junta de Confraries . . . . .	13	ENRIC MIRAMBELL	
M. ROSA DOMINGO		Trobada de les confraries 2017 . . . . .	63
Presidenta Junta de Confraries		EMILIANO CASTRO	
Pregoner 2018 . . . . .	15	<b>CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA</b>	
JOSEP M. FONALLERAS		Aportació del Centre d'Estudis . . . . .	66
Cartellista 2018 . . . . .	17	Director RAMON MUNTADA	
INFRAGANTI		Els "Homes de ferro" i el sant Sepulcre . . . . .	69
Programa d'Actes . . . . .	18	XAVIER MASGRAU	
Celebracions Litúrgiques a la Catedral. . . . .	21	Relació de les aportacions del CESS als	
Lectura dramatitzada (Grup Proscenium)		programes de la Junta de Confraries	
Misteri de dolor i de por . . . . .	23	(Anys 2004 a 2018). . . . .	74
Ordre de la Processó . . . . .	25	Reproducció del cartell 2017 . . . . .	77
Itinerari de la Processó . . . . .	26		
Exposanta 2018. . . . .	31	<b>LES NOSTRES CONFRARIES</b>	
Records de Setmana Santa . . . . .	35	Qui és més important . . . . .	81
Concert Banda de Música La Lira . . . . .	36	CONFRARIA JESUS I ELS NENS	
		Un any més de la vida de l'arxiconfraria	
		de la passió i mort . . . . .	84
		ARXICONFRARIA PASSIO I MORT	
		Activitats de la congregació de la Mare	
		de Déu dels Dolors realitzades l'any 2017. . . . .	85
		Catifes de Corpus 2017 . . . . .	86

# Composició de la Junta de Confraries de Girona

Presidenta:	Rosa M. Domingo i Mateu	CONFRARIA SANT SEPULCRE
Vicepresidents:	Ramon Muntada i Artiles	ARXICONFRARIA PURÍSSIMA SANG
	Lluís Comet i Serra	CONFRARIA DEL SILENCI
	Lluís Ripoll i Masferrer	CONFRARIA SANT HONORAT
Secretari:	Pere Masachs i Turon	CONFRARIA SANT SEPULCRE
Tresorer:	Jordi Viltró i Romo	CONFRARIA DEL DAVALLAMENT
Consiliari:	Mn. Joan Baburés i Noguer	
Caps de Comissió:	Joaquim Moret i Sau	CONFRARIA DEL DAVALLAMENT
	Francesc Cayuela i López	CONGREGACIÓ DELS DOLORS
	Montserrat Riuró de Blas	CONFRARIA DEL SILENCI
	Emiliano Castro i Gómez	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
	David Fluriach i Domínguez	CONFRARIA SANT ISIDRE
Vocals:	Josep M. Nogué i Regàs	CONFRARIA JESÚS I ELS NENS
	Jordi Ginés i Vicent	CONFRARIA JESÚS I ELS NENS
	Pere Urra i Fàbregas	ARXICONFRARIA PASSIÓ I MORT
	Josep Palomé i Roca	CONGREGACIÓ DELS DOLORS
	Narcís Reixach i Blanch	CONFRARIA JESÚS CRUCIFICAT
	Josep M. Esteba i Cama	CONFRARIA JESÚS CRUCIFICAT
	Josep Pla i Oliveras	CONFRARIA SANT HONORAT
	Antonio R. Martín i Fàbrega	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
	Agustí Agell i Camós	CONFRARIA SANTA FAÇ
	Antonio Moreno i Pérez	ARXICONFRARIA PURÍSSIMA SANG
	Joaquim Vila i Camps	ARXICONFRARIA PASSIÓ I MORT
	Agustí Amaya i Gur	CONFRARIA SANTA FAÇ
	Lourdes Sidera i Buch	CONFRARIA SANT ISIDRE





## LA SETMANA SANTA AL CARRER

+ Francesc, bisbe de Girona

Les confraries us prepareu pels actes de la Setmana Santa, i molt especialment per la processó del Sant Enterrament del Divendres Sant. Aquests és un dels actes de pietat popular que té més repercussió en la nostra setmana Santa de Girona.

Valorant tot el treball i l'esforç que realitzeu, coordinats per la Junta de Confraries, desitjo encoratjar-vos remarcant la significació que té la processó amb la vostra participació.

Durant la Setmana Santa – Pasqua fem memòria, celebrem i actualitzem els darrers dies de la vida, passió, mort de Jesús a la creu i la seva resurrecció per la nostra salvació.

Ho celebrem el Diumenge de Rams, el dijous Sant, el Divendres sant i el Diumenge de Pasqua. Ara bé totes les celebracions que actualitzen els fets que recordem es realitzen a l'interior de la catedral i de les nostres esglésies.

Certament que per viure intensament la Setmana santa cal participar en aquestes celebracions. Tanmateix la processó, amb la vostra participació com a confraries, fa possible que la Setmana Santa surti al carrer. Aquesta és la seva finalitat, que el que celebrem es manifesti públicament pels carrers de la nostra ciutat i pugui ser contemplat per moltes persones, que així poden conèixer i

recordar els fets fonamentals de la nostra fe cristiana.

En els moments que vivim tenim el perill de perdre la memòria d'allò que és fonamental de la fe cristiana.

Portar la Setmana Santa al carrer mostra plàsticament d'una manera entenedora els fets que fonamenten la nostra fe.

Són certament uns actes, unes hores, però uns hores en les quals col·laboreu perquè Jesús sigui més conegut i estimat.

Per això cal valorar la importància del vostre testimoniatge i del vostre capteniment. Heus aquí la responsabilitat i el goig de formar part de les confraries i de participar en els actes que heu programat i molt especialment la processó

Necessitem de tots vosaltres, confreres, de totes les confraries perquè la Setmana Santa surti al carrer.

Gràcies als qui formeu les confraries, les persones amb el vostre capteniment, amb als vostres passos, amb les vestes multicolors i altres uniformes, amb l'estètica i la bellesa de la processó, moltes persones poden recordar els diversos moments i fets de la passió i mort del Senyor per a tots.

Gràcies i ànims!







Marta Madrenas Mir

Girona som una ciutat d'èxit. Som una ciutat que hem sabut aprofitar el nostre entorn, el nostre patrimoni i la nostra dinamització econòmica per situar-nos com un referent en el sud d'Europa. Aquest èxit és gràcies a l'esforç de tots, i sobretot d'un teixit associatiu molt vinculat i identificat amb la ciutat. Unes entitats que sempre us heu posat al servei de tots els gironins i gironines, obrint-se també a tots aquells que ens visiten de fora. Som una ciutat oberta, i això és gràcies a la nostra gent.

Dic això perquè la Setmana Santa de Girona, amb totes les associacions que hi esteu implicades, és un molt bon exemple d'aquesta feina a favor de la ciutat. En silenci, tal i com es desenvolupa

la mateixa processó, treballeu fort i amb passió durant tot l'any per organitzar una programació de Setmana Santa de la qual en gaudim tota la ciutadania, i també molta gent que ve de fora expressament.

Més enllà dels indestriables valors religiosos de la Setmana Santa, des de Girona us demano que aprofitem aquests dies per mostrar els valors de la nostra ciutat: acollidora, propera, amable i respectuosa. Moltes gràcies per la feina, per mantenir les nostres tradicions, i per fer de Girona la ciutat que som avui. Us desitjo una molt bona Setmana Santa, i que tots els actes programats siguin un èxit.







Pere Vila i Fulcarà

Emmarcada en el final de la quaresma pels creients, la Setmana Santa és una de les tradicions més arrelades a la ciutat de Girona i les seves comarques, i és viscuda amb intensitat pel que representa espiritualment, ja que s'ha mantingut de generació en generació, tant en participació com en presència, amb un seguit d'actes majoritàriament religiosos, però ara ja forma part també de la riquesa cultural i patrimonial de la ciutat.

Des dels viacrucis i els actes dedicats a la Mare de Déu dels Dolors fins a l'arribada pròpiament de la Setmana Santa, amb la benedicció del Diumenge de Rams, el pregó i l'esperada sortida dels Manaies, la processó del Sant Enterrament i la celebració de la Pasqua, els actes de la Setmana Santa gironina són d'un gran atractiu per la religiositat que emanen per la comunitat cristiana, però alhora són viscuts amb respecte per tota la població com a signe de tradició popular i alhora com a atractiu turístic de primera magnitud, que atreu a la ciutat gent de totes les procedències.

El fet que de manera altruista ciutadans de totes les edats dediquin tant de temps al conjunt de les celebracions dona més valor a aquesta tradició consolidada al llarg dels segles i que sempre s'ha viscut amb una especial emoció a la ciutat. El pes de la devoció i el de la tradició es conjuguen i culminen en una gran participació popular en el con-

junt de tots els actes gràcies a l'organització que reposa en la Junta de Confraries.

La processó del Sant Enterrament és sens dubte l'acte culminant d'aquesta Setmana Santa gironina, que omple els carrers de la ciutat la nit de Divendres Sant i que és àmpliament seguit, de manera silenciosa, per milers de persones. És, com cap altra, una demostració de fe que commou els creients però també els no-creients per la seva solemnitat i pel marc monumental del barri antic en què discorre. La tradició, que data de mitjan segle XVI, es tornarà a renovar un any més. Manaies, passos i vestes recorreran el Barri Vell en un silenci només trencat pel so de les llances dels manaies picant a terra i els timbals, els bombos i els pifres que els acompanyen.

Cal agrair, doncs, a la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona, organitzadora d'aquest esdeveniment des del 1946, el seu esforç organitzatiu i la feina de tots i cadascun dels seus membres, ja que són la baula que permet continuar una tradició de més de quatre segles i oferir la possibilitat de viure intensament una Setmana Santa plena de solemnitat i religiositat quant a celebracions litúrgiques, però que també permet mostrar la millor cara organitzativa del país a tota la gent vinguda d'arreu que omplirà, un cop més, els carrers de la ciutat de Girona.



Maria Rosa Domingo Mateu

Si hi ha algun esdeveniment a la ciutat de Girona autènticament genuí és La Processó del Sant Enterrament de Divendres Sant, essent possiblement un dels més importants celebrat a la nostra ciutat.

Totes les persones que sortim al carrer aquest dia ho fem per diferents motivacions, uns per donar testimoni de fe recordant la passió i mort de Crist, d'altres seguint una tradició viscuda familiarment des de sempre, ... Sigui quina sigui la motivació de tots els integrants dels passos, el resultat és que perpetuem una tradició secular fonamentada en l'espiritualitat del nostre poble. Si un fet vull posar en consideració, és que tots els que participem en la Processó, ho fem amb humilitat i sobretot respectant les creences de tothom. Així doncs podem asseverar que "prenem els carrers" durant unes hores i no ens queda més que agrair a la ciutat de Girona, a les seves institucions i als seus habitants, la seva comprensió i respecte cap a nosaltres.

Els manaies amb la seva posada en escena, vestimenta espectacular, dibuixant la perfecció al desfilar. Els dotze passos engalanats i cuidats al màxim, portats per uns confreres que llueixen un capteniment i silenci digne del moment. La música instrumental i coral que ajuda a crear un clima

adequat. Una ciutat única lluint el seu patrimoni arquitectònic per a gaudi dels visitants i gironins, disposats pacientment a les voreres mentre va passant la Processó... I l'acte final, amb el cant del Credo a les escales de la nostra catedral, un dels moments més emotius de la Processó que sempre colpeix els nostres cors fent palès la dimensió espiritual de l'esdeveniment.

Vull aprofitar aquestes línies per agrair de tot cor als companys de la Junta de Confraries i dels confreres el treball que feu durant tot l'any per fer que la Processó del Sant Enterrament de Divendres Sant es pugui celebrar de manera exitosa. També vull tenir un record per tots els companys que ens han deixat durant aquest any. Us tindrem presents aquests dies.

L'ajuda d'institucions, empreses, comerços i particulars és molt benvinguda i necessària per a la supervivència de la nostra Processó, un actiu a preservar, tant per la seva dimensió social, cívica i espiritual com en l'econòmica, resultat de l'acollida de nombrosos visitants i turistes.

En nom de la Junta de Confraries us vull desitjar una molt bona Setmana Santa farcida de pau i respecte.





Josep M. Fonalleras

Nascut a Girona l'any 1959, Josep Maria Fonalleras va publicar el seu primer llibre de narrativa l'any 1985, *El Rei del mambo*, i s'ha dedicat a l'escriptura des de vessants molts diverses: articles periodístics, contes, novel·la, crítica literària, relats per a infants, traducció, llibres de cuina, cròniques, etc. En l'actualitat és columnista diari d'*El Periódico*. També d'*El Punt/Avui*.

Les últimes publicacions són: "*Climent*" (2013, Amsterdam), premi de la Crítica Serra d'Or de novel·la. És coautor del llibre "*El Cellar de Can Roca*" (2013) i el 2014 surt editada "*L'illa més ràpida del món*" (Arcàdia), un relat infantil. L'últim llibre publicat és "*La sala d'estar és un camp de futbol*", de memòries. (2015, Ara Llibres).

Ha publicat *Botxenski i companyia* (1988/2001), que va ser traduït a l'espanyol el 1989; *Avaria* (1990); *Llarga Vista* (recull de l'obra narrativa) (2003); *Attendez-moi* (2003); *Sis homes* (2005, Premi de la Crítica Serra d'Or). Pel que fa a cròniques i articles d'opinió, ha publicat diversos reculls, com *Un sofà a la riba*, (1987); *Interior de balena*, (1991), *Itinerari recomanat* (2003) i *Un any de divorciat* (2007). Quant a novel·les, ha escrit *La millor guerra del món* (1998); *August i Gustau* (2001) – traduït a l'alemany el 2007. En els relats infantils ha estat molt prolífic i el

mateix autor ha comentat que sovint es basen amb anècdotes i experiències dels seus fills: *La senyoreta Dàrlings* (1994); *El mag del frac* (1996); *Els tràfecs d'en Tòfol, el pèsol, i de la faveta Lilós* (2003); *Gertrudis i els dies* (2003); *Demà anirem al camp, Joan* (2005); *La foto d'en Marçal* (2005); *El diari de la Laia* (2005); *La final d'en Gorka* (2005); *Els somnis de l'Uri* (2006); *La samarreta de la Fatimetu* (2007); *Les galetes del Saló de Té Continental* (2007). El nen del matalàs, amb dibuixos de Marc Vicens, va guanyar el 2015 el I Concurs Conte infantil il·lustrat *Modest Prats*.

Entre els premis que ha rebut la seva obra destaquen: *Premi Just M. Casero* (1983); *Premi Ciutat d'Olot* (1984); *Premi Ciutat de Palma* (1997); *Premi Octavi Pellissa* (2000), *Premi de la Crítica Serra d'Or* (2006), *Premi Vaixell de Vapor* (2006), *Premi de la Crítica Serra d'Or de novel·la* (2014). Ha col·laborat amb diversos mitjans de comunicació. Entre d'altres, a *l'Avui* (crítica literària i relats curts), al *Diari de Barcelona* (cròniques), a *El Periódico* (articles d'opinió, cròniques, reportatges), a *El País* (crítica literària, reportatges), a *El Observador*, *Sport*, *La Vanguardia* (articles d'opinió), a *Catalunya Ràdio*, *RAC 1*, *la SER*. A revistes com *El Temps*, 1991, *L'home invisible*, etc.





## infraganti

In Fraganti és un grup de creació gironí que enllaça l'arquitectura, el disseny gràfic i la publicitat en la producció de diferents elements dedicats a la promoció de la ciutat. Després d'introduir la figura del bisbe Narcís en el cartell guanyador de les fires de Girona 2013, ha produït diversos models de samarretes amb motius estrictament gironins com el Cul de la lleona, la Girona de Joc de Trons, els Manaies o el Call jueu.

Enguany, com a resposta a la petició de la Junta de Confraries, el col·lectiu In Fraganti ha fet un cartell fresc i expressiu on domina la funció comunicativa sense perdre la oportunitat de funcionar com una petita obra d'art. La corrua d'espelmes assenyalant la trajectòria de la processó, la pujada de Sant Feliu il·luminada per la lluna plena i un conjunt arquitectònic marcat per l'expressió de les ombres, configuren una peça que referma el compromís dels seus autors amb la imatge gràfica de les nostres tradicions.

En la llarga llista d'agraïments a la gent que fa possible aquesta Processó del Sant Enterrament, caldrà afegir-hi aquest 2018 a l'arquitecte Xavi Masgrau, a l'il·lustrador Angel del Pozo i al publicista Toni Corominas, components d' In Fraganti i creadors d'un cartell que confirma el valor d'un treball basat en la cooperació i la passió per Girona. La feina d'un col·lectiu.

# Programa d'actes 2018

## DIA 14 DE FEBRER DIMECRES DE CENDRE INICI DE LA QUARESMA

### DIUMENGE 18 DE FEBRER VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de las Creus – A 2/4 de 5 de la tarda  
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida del trenet des del Pont de Pedra cap al Camí de les Creus.

\*EN CAS DE PLUJA ES CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

### DIUMENGE 25 DE FEBRER VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de las Creus – A 2/4 de 5 de la tarda  
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida del trenet des del Pont de Pedra cap al Camí de les Creus.

\*EN CAS DE PLUJA ES CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

### DIUMENGE 4 DE MARÇ VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de las Creus – A 2/4 de 5 de la tarda  
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida del trenet des del Pont de Pedra cap al Camí de les Creus.

\*EN CAS DE PLUJA ES CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

### DISSABTE 10 DE MARÇ CONCERT CORAL BASÍLICA DE SANT FELIU

Lloc: A la Basílica de Sant Feliu de Girona.

Hora: 19'30 hores de la tarda.

Concert Coral a favor de Fundació Oncolliga Girona, organitzat Junta de Confraries. participen: de Cor de Cor de Quart, Cor Musics'sons de Barcelona, Anònims, Quartet Cor de Cambra de Girona.

### DIUMENGE 11 DE MARÇ VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de las Creus – A 2/4 de 5 de la tarda  
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida del trenet des del Pont de Pedra cap al Camí de las Creus.

\*EN CAS DE PLUJA ES CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

### DILLUNS 12 DE MARÇ CONFERENCIA QUARESMA

Lloc: Sala Viader (casa de Cultura Girona) a les 8 del vespre.

Conferència: càrrec Pep Vila.

Organitza la Confraria de Sant Sepulcre.

### DIUMENGE 18 DE MARÇ: VIACRUCIS A LA CATEDRAL

Lloc: Catedral de Girona – A 2/4 de 5 de la tarda

Cinquè diumenge de Quaresma, com els altres anys celebrarem el Viacrucis a la Catedral.

### 19 DE MARÇ QUINARI CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 19 al 18 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Tots els dies a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

### 20 DE MARÇ QUINARI CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 19 al 23 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Tots els dies a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

### 21 DE MARÇ QUINARI CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 19 al 23 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Tots els dies a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

### 22 DE MARÇ QUINARI CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 19 al 23 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Tots els dies a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

### DIJOUS 22 MARÇ: PREGÓ 2018

Lloc: Auditori Josep Irla de Girona.

Hora: 8 del vespre.

A càrrec de Josep M<sup>a</sup> Fonalleras.

### 23 DE MARÇ : DIVENDRES DE DOLORS

Cloenda del Quinari a la Mare de Déu dels Dolors. Rès a la Corona a les 11,30 hores, a les 12 hores del migdia Missa de divendres dels Dolors. A las 7,30 hores rès a la Corona i a les 8 del vespre, Missa concelebrada amb l'acompanyament de la coral del GE i EG , dirigida per Pilar Sanz.

Organitza: Congregació de la Mare de Déu dels Dolors.



### INAGURACIÓ EXPOSANTA 2018

Inauguració: 23 de març a les 9 del vespre  
Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

### DISSABTE 24 DE MARÇ EXPOSANTA 2018

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.  
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

A las 11 hores. Visita guiada. "Anem a....conèixer la processó del divendres Sant." Visita guiada de l'exposició dels passos i elements que conformen la processó.

Inscripcions: Caseta de la Devesa.

Organitza: Junta de Confraries de Setmana santa de Girona.

### DISSABTE 24 DE MARÇ CONCERT DE MÚSICA SACRA

Lloc: Església del Mercadal de Girona.

Hora: 6 de la tarda.

Concert de Música Sacra, a favor de Càritas diocesana de Girona, a càrrec de Cor Maragall, Cor de Cambra Girona i Capella Polifònica de Girona.

Organitza: Federació Catalana d'Entitats Corals i la Junta de Confraries de Girona.

### DIUMENGE 25 DE MARÇ CATEDRAL

Diumenge de Rams a la Catedral, a les 11 hores celebració benedicció de Rams, seguit de Santa Missa presidida per Sr. Bisbe.

### DIUMENGE 25 DE MARÇ EXPOSANTA 2018

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.  
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

### DIUMENGE 25 DE MARÇ CONCERT MÚSICA SACRA

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Hora: 6 de la tarda.

Missa a doble cor a capella, en Mib M. Op. 109, de Josef Gabriel Rheinberger a càrrec de la Coral Amethysta.

Dirrecció: Joaquim Rumalló.

Organitza: Agrupació Coral de les Comarques de Girona i Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

### DILLUNS 26 DE MARÇ EXPOSANTA 2018

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.  
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

### DIMARTS 27 DE MARÇ EXPOSANTA 2018

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.  
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

### DIMECRES 28 DE MARÇ EXPOSANTA 2018

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.  
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

### DIMECRES 28 DE MARÇ: MANAIES DE GIRONA

Sortida: A les 8 del vespre des del Castrum de St. Lluc per fer entrega del Penó. A la tornada desfilada pels carrers de la ciutat.

### DIJOURS 29 DE MARÇ EXPOSANTA 2018

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.  
Horari: Últim dia -de les 11 del matí a les 2 del migdia. A la tarda restarà tancat.

### DIVENDRES 30 DE MARÇ: PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

A partir del migdia i durant tot el dia: Exposició de Passos a la plaça de la Catedral.

A les 7 del vespre, sortida del Maniple de Manaies per recollir al penoner.

Itinerari, a les 9 de la nit, sortida de la Processó del Sant Enterrament des de la Catedral, plaça de la Catedral, portal de Sobreportes, pujada Sant Feliu, carrer Ballesteries, Argenteria, Rambla Llibertat, Pont de Pedra, carrer Nou, carrer Fontanilles, Avd. Sant Francesc, Plaça Catalunya, Rbla. Mn.Jacint Verdagué, carrer Albareda, Plaça del Vi, carrer Ciutadans, Plaça del l'Oli, Cort Reial, carrer Ballesteries, pujada Sant Feliu, portal de Sobreportes, plaça de la Catedral. A les 11 de la nit (aprox.): Arribada de la Processó a la Catedral. Rendiment d'honors a la Santa Creu. Paraulés del Sr. Bisbe. Cant del Crec en un Déu. Benedicció final.

EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ UN ACTE A L'INTERIOR DE LA CATEDRAL DE GIRONA.

### DISSABTE 31 DE MARÇ: CONCERT DE BANDA

A càrrec de la Banda de Música " LA LIRA" de Vilafamés (Castelló de la Plana).

Lloc: Plaça Salvador Espriu de Girona

Hora: a les 12 del migdia.

A les 11 hi haurà una "cercavila" pels següents carrers: Plaça del Vi, Pujada Isabel II, Pont de Pedra, Santa Clara, Sant Francesc, Plaça Catalunya, General Mendoza i Plaça Salvador Espriu.

EN CAS DE PLUJA EL CONCERT SE CELEBRARÀ EL CENTRE CULTURAL LA MERCÈ.





# Celebracions Litúrgiques a la Catedral

## DIUMENGE 25 DE MARÇ: DIUMENGE DE RAMS

- 10.15 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 11.00 h: Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i Missa de Rams. Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

## DILLUNS 26 DE MARÇ: DILLUNS SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

## DIMARTS 27 DE MARÇ DIMARTS SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.
- 17.00 h: MISSA CRISMAL. Benedicció dels Sants Olis. Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

## DIMECRES 28 DE MARÇ: DIMECRES SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

## DIJOURS 29 DE MARÇ: DIJOURS SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

- 19.00 h: Missa vespertina de la Cena del Senyor. Presidirà la Missa el Bisbe Francesc.

## DIVENDRES 30 DE MARÇ: DIVENDRES SANT

- 11.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 17.00 h: Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor. Presidirà la celebració el Bisbe Francesc.
- 21.00 h: Processó del Sant Enterrament. Acte final a l'escalinata de la Catedral. Paraules i Benedicció final del Bisbe Francesc.

## DISSABTE 31 DE MARÇ: DISSABTE SANT

- 11.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 23.00 h: Vetlla Pasqual.

## DIUMENGE 1 D'ABRIL: DIUMENGE DE PASQUA

- 10.30 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 11.00 h: Missa solemne del Dia de Pasqua. Benedicció Apostòlica. Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.



# SETMANA SANTA

Dimarts Sant, 27 de març i Dijous Sant,  
29 de març de 2018, a les 8 del vespre

Sala  
La Planeta

Passeig Comalejos, 6  
Girona

Equip Nòtic de La Planeta  
Entrada gratuïta  
Aforament limitat  
(Cal recollir tiquet)



*grup*  
**proscenium**

presenta en lectura  
dramatitzada i  
amb projeccions de l'època

Teatre Romea. Primeres actrius fent mitja per a les millicies

## EL TEATRE EN TEMPS DE GUERRA (1936-1939) MISTERI DE DOLOR I DE POR

# PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Sortida a les 9 de la nit - Divendres Sant



24  
SETMANA SANTA ESPONDI 2010

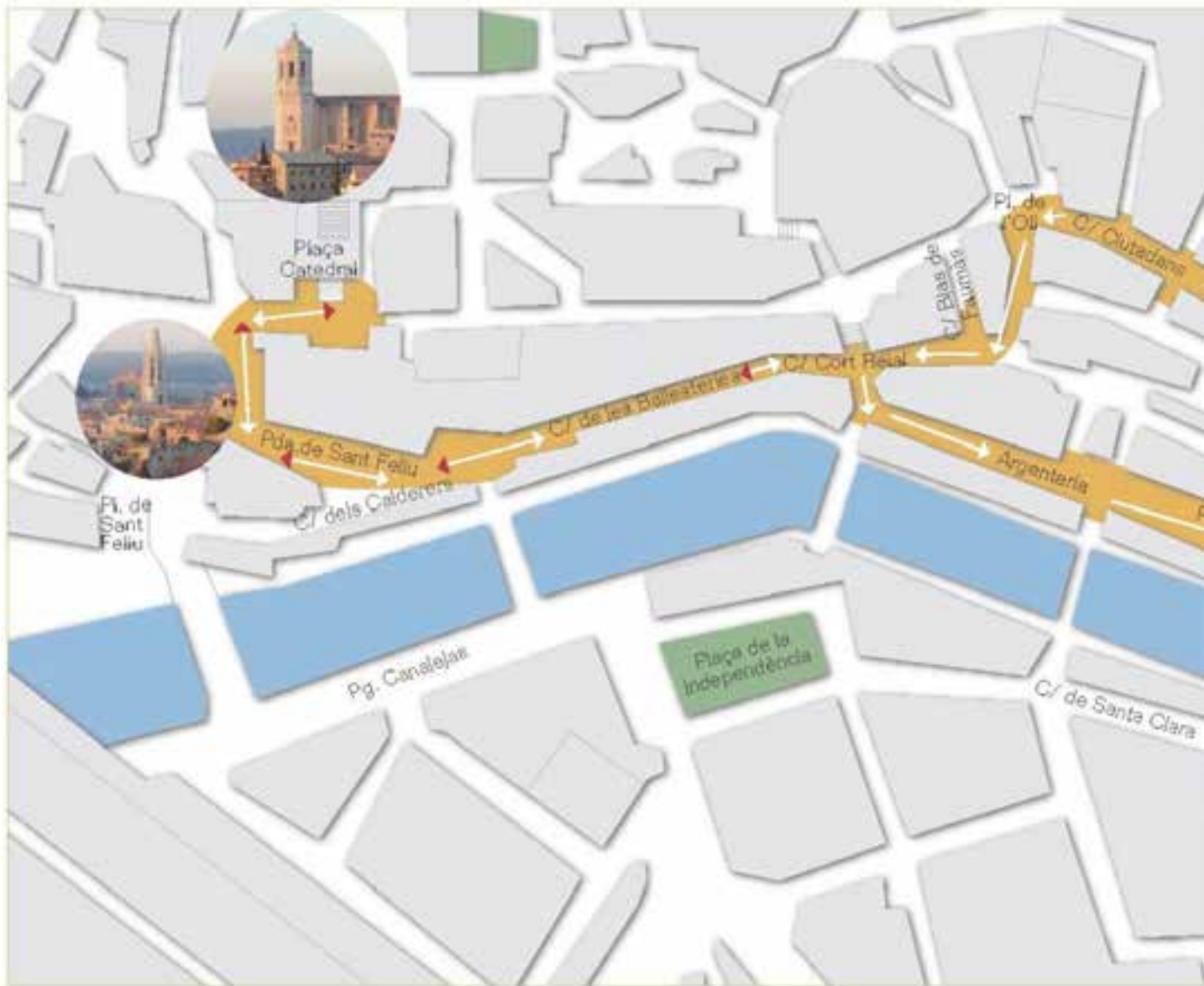


# Ordre de la Processó del Sant Enterrament

- 1 Maniple de Manaies
- 2 Porrer
- 3 Acòlits amb la Creu Processional i cirials
- 4 Confraria de Jesús i els Nens  
(Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem)
- 5 Orquestra la "Girona Banda Band"
- 6 Confraria de Sant Honorat  
(Pas de la Institució de l'Eucaristia)
- 7 Confraria de Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic  
(Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani)
- 8 Confraria de Jesús Crucificat  
(Pas de L'Ecce Homo)  
(Pas de la Caiguda de Jesús)  
Banda de Música dels Manaies
- 9 Confraria del Silenci  
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Mare de Déu)
- 10 Confraria de la Santa Faç  
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Verònica)
- 11 Confraria de la Passió  
(Pas de l'Agonia de Jesucrist)
- 12 Arxiconfraria de la Puríssima Sang del nostre Senyor Jesucrist (Creu d'Impropis)
- 13 Banda de Música de Vilafamés  
(Castelló de la Plana)
- 14 Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist (Imatge de Jesús Crucificat)
- 15 Confraria del Davallament  
(Pas del Davallament de Jesús)  
Coral Vergelitana de Verges
- 16 Congregació de la Mare de Déu dels Dolors  
(Pas de la Dolorosa)
- 17 Confraria del Sant Sepulcre (Pas dels Perfums)  
Grup percussió  
Guàrdia del Sant Sepulcre (Pas de Sant Sepulcre)
- 18 Cavallers de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem
- 19 Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona  
Presideix la processó el Sr. Bisbe acompanyat dels Canonges del Capítol de la Catedral, Consiliaris de les Confraries i altres preveres i diaques
- 20 Cobla La Flama de Farners



# Itinerari de la Processó del Sant Enterrament





## Itinerari

**DIVENDRES 30 DE MARÇ  
A LES 9 DE LA NIT**

- Catedral
- Plaça de la Catedral
- Portal de Sobreportes
- Pujada de Sant Feliu
- Carrer Ballesteries
- Argenteria
- Rambla Llibertat
- Pont de Pedra
- Carrer Nou
- Carrer Fontanilles
- Av. Sant Francesc
- Plaça Catalunya
- Rbla. Mn. Jacint Verdaguer
- Carrer Albareda
- Plaça del Vi
- Carrer Ciutadans
- Plaça de l'Oii
- Cort Reial
- Carrer Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Portal de Sobreportes
- Plaça de la Catedral

En cas de pluja es farà un acte a l'interior de la Catedral

# Passos de la Processó del Sant Enterrament



## ELS PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Divendres Sant  
30 de marde 2018- 21:00h



VERSIÓN EN ESPAÑOL

ENGLISH VERSION

VERSION FRANÇAISE

VERSIONE ITALIANA

DEUTSCH VERSION



1

### CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS



Pas de l'Entrada Triomfant  
de Jesús a Jerusalem

Jesús acompanyat pels  
apòstols i cavalcant sobre  
una somera i, beneeix als  
nens i joves que el reben  
amb palmes d'alegria.



4

### CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT



Pas de l'Ecce Homo

Pilat, governador roma de  
Judea, totisabentque Jesús  
era innocent, els l'entrega  
perque el crucifiquin.



2

### CONFRARIA DE SANT HONORAT



Pas de la Institució  
de l'Eucaristia

A l'últim sopar Jesús deixa  
el sagrament de l'Eucaristia  
als dotze apòstols  
representats aquí per sant  
Pere i sant Joan.



Pas de la Caiguda de  
Jesús

Jesús, portat pels soldats  
romans al Calvari, cau a  
terra extenuat pel dolor de la  
flagel·lació i el pes de la creu.

3

### CONFRARIA DE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC



Pas de l'Oració de Jesús  
a l'Hort de Getsemaní

Jesús, agenollat en actitud  
d'oració, rep el consol de  
l'Àngel i li mostra a l'altre  
ma el calze d'amargor de la  
Passió.



5

### CONFRARIA DEL SILENCI

Pas de la trobada de Jesús  
amb la Mare de Déu

Jesús, cansat i abandonat  
per tots, rep el consol de  
trobar a la seva Mare.



# Passos de la Processó del Sant Enterrament

6

## CONFRARIA DE LA SANTA FAC



### Pas de la trabada de Jesús amb la Verónica

Pujant al Calvari, ajudat pel bon Cirineu, Jesús deixa gravat el seu rostre al mantel! de la Verónica que li ha eixugat la cara.

10

## CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

### Pas del Davallament de Jesús

Josep d'Arimatea i Nicodem desclaven pietosament Jesús de la creu i l'entreguen a la seva Mare.

7



### Pas de l'Agonia de Jesucrist

Jesús clavat a la creu, segons els costums romans, es dirigeix a la seva Mare i al deixeble Joan.



### Pas de la Dolorosa

A Maria, veient al seu Fill mort, se li complia la profecia de Simeó per la qual una espasa de dolor travessaria el seu cor.



8

## ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST



### Creu d'Improperis

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esponja, etc.



12

## CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE



### Pas deis Perfums

Les santes dones ajuden a amortallar el cos de Jesús amb un llenc; oli i perfums, tal com era costum d'enterrar entre els jueus.



9

## ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST



### Imatge de Jesús Crucificat

La figura de Jesús mort a la creu és el cim de la Passió i signe de redempció. Es el centre de la nostra processó.

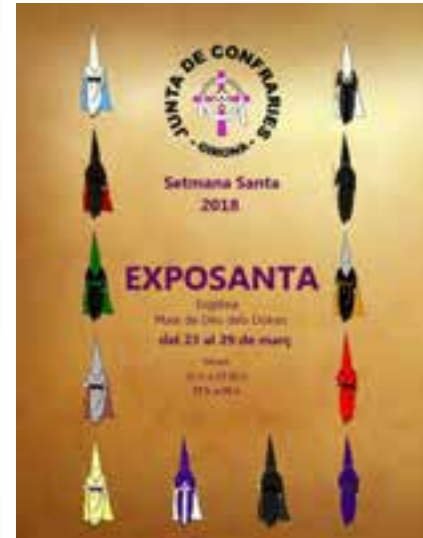


### Pas del Sant Sepulcre

Jesús fou dipositat en un sepulcre nou, tallat en la roca i custodiat per uns guardies, d'on ressuscita al tercer dia.



# Exposanta. Església dels Dolors



## El temps s'ha aturat...

El temps s'ha aturat...

La musica glaça la sang...

Les mirades s'enlairen al cel...

El dolor encongeix el nostre cor...

La Passió ens serveix de guia...

Tot això i molt més són algunes de les sensacions que envaeixen el nostre cos quan visitem la mostra d'art que cada any organitza la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Un espai, l'església dels Dolors, que sota el seu sostre, ens anima a compartir en silenci i en recolliment espiritual el sofriment de Nostre Senyor. En aquest místic espai, s'hi poden admirar alguns dels passos que surten a la Processó del Sant Enterrament i que alhora són magnífiques mostres de la imatgeria catalana i que fan referència a moments més significatius de la Passió. Allí podreu gaudir d'un espai únic, una església que ens acull per mostrar-nos els Dolors de la Mare de Déu bo i admirant les sis magnífiques teles de l'artista pintor Marià Colomer. Tot això és possible un cop creuada la porta i entrem en un ambient especial on s'olora la Setmana Santa, on s'escolta la Setmana Santa, on s'aprèn de la Setmana Santa...

Emiliano Castro i Gòmez  
Responsable cap Comissió Exposanta

# Exposició Fotogràfica de **Jordi Renart Roca**

Del 24 al 29 de mar. Dijous 29 només al matí



Recull fotogràfic sobre la Setmana Santa de Girona.

+ info a:  
fotorenart@gmail.com  
[www.jrenart.com](http://www.jrenart.com)

Localització:  
Església de la Mare de Déu deis Dolors  
Pujada de la Mera. Girona  
De 11.DDh a 13.3Dh i de 17.DDh a 2D.DDh

# Exposanta. Es lésia deis Dolors



A l'església deis Dolors dies  
23-29 de març  
Horari matins d'11 a 13,30 1  
tardes de 17 a 20 h 1 dia 29  
matins d'11 a 14 h.





## Pins de les vestes editades

1. Manaia
2. Porrer
3. Creu Processional
4. Confrare Jesús i els Nens
5. Confrare Sant Honorat
6. Confrare Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic
7. Confrare Jesús Crucificat
8. Confrare del Silenci
9. Confrare de la Santa Faç
10. Confrare de la Puríssima Sang
11. Confrare de la Passió i Mort
12. Confrare de la Passió
13. Confrare del Davallament
14. Confrare dels Dolors
15. Confrare del Sant Sepulcre
16. Guàrdia Noble Confrare Sant Sepulcre

Tenen un preu mòdic, que es destina a subvencionar els actes que s'organitzen. Es poden trobar a la Junta de Confraries, durant l'exposició dels Dolors o bé mitjançant les confraries. Moltes gràcies.



## La nostra botiga



## RECORDS DE SETMANA SANTA

La Junta de Contraries de Girona, amb l'anim de donar difusió, així com de popularitzar-los disposa d'una serie d'objectes de record per col·leccionista o regal, així mateix de materials per vestimenta de vestes, que figuren a la pagina i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'Exposanta de l'Església deis Dolors i a la botiga instal·lada el dissabte 24 de març; a la Rambla Llibertat i el Divendres Sant, dia 30 de març; a la plac;a de la Catedral.

# Concert Girona 2018

## Concert: Setmana Santa Girona 2018

31/03/18 – XXI Aniversari

### 1ª Part:

Andrés Contrabandista .....	Oscar Navarro
Irish Tune .....	Percy Grainger
Shepherd's Hey .....	Percy Grainger
Slavia .....	Jan Van der Roost

### 2ª Part:

Las Arenas .....	Manuel Morales Martínez
Yosemite Autumn .....	Mark Camphouse
Il Giudizio Universale .....	Camillo de Nardis, Arr. Franco Cesarini

Director: Isaac González Ferriol



## Tradicional Concert Dissabte Sant



A carrec de la banda de música "LA LIRA"  
de l'Associació Cultural de la Roca de Vilafamés  
<Castelló)

Hora: a les 12 hores

Lloc: Concert a la Plaa Salvador Espriu





# SETMANA SANTA 2017

Programa 2018

## LA CARITAT, UN IMPERATIU CRISTIÀ

M. Dolors Puigdevall i Dalmau  
Directora de Càritas Diocesana de Girona

Bona nit a totes les persones que avui ens apleguem aquí en un acte ben tradicional dins el programa d'activitats que la Junta de Confraries ofereix a Girona en el portal de la Setmana Santa, com a preparació de la festa més important pels cristians, la Pasqua.

Sr. Bisbe. Sra. Alcaldessa de Girona i regidors. Sr. Director dels Serveis territorials de Governació de la Generalitat. Sra. presidenta de la Junta de Confraries de Girona. Gràcies per la confiança dels representants de les diferents confraries en convidar-me a preparar el pregó del 2017.

Una confraria per definició és una: "Associació de persones generalment laiques però sota un patronatge religiós, unides per un fi piadós, benèfic o d'ajuda mútua dins un mateix ofici o professió"<sup>1</sup>. Segons Ramon Muntada, que des de l'any 2000 realitza anualment articles d'opinió als butlletins i que ha tractat sobre molts aspectes relacionats amb les confraries i la religiositat popular, en una de les seves aportacions (Programa de la Junta de Confraries del 2001) apuntava que: "algunes de les corporacions, avui existents, es remunten des de temps antic. En aquest sentit, l'arxiconfraria de la Puríssima Sang és l'entitat degana que actua des del 1568. D'aleshores ençà han sorgit moltes altres associacions. Les

que s'han mantingut al llarg dels anys han encaixat d'una manera o una altra els canvis socials de l'evolució del temps". Efectivament i des d'un punt de vista històric, l'ajuda mútua dins d'un mateix ofici o professió era una important raó de ser de les confraries on a més a més de Arxiconfraria de la Puríssima Sang, la ciutat de Girona comptava també amb l'Arxiconfraria de la Passió i Mort (1685) així com la Venerable Congregació dels Dolors (1687). A dia d'avui són un total de dotze les confraries de Setmana Santa que mantenen viva la seva activitat i que d'una manera o una altra practiquen caritat.





La presidenta de les confraries va manifestar que esteu en un procés de voler potenciar accions a favor d'altres persones com a "ser" de qualsevol confraria i enllaça amb una de les conclusions del 8è congrés de les confraries de Setmana Santa a Valls que va tenir lloc el passat mes de març i que Josep M. Nogué ha resumit en el butlletí d'enguany. Una de les conclusions diu exactament: "Desenvolupar la solidaritat dels confreres i del conjunt de la confraria (per ser fidels amb els seus orígens i per respondre a les necessitats socials actuals), amb una activitat pròpia, si és possible, i sempre col·laborant amb les entitats solidàries de la ciutat, sobretot amb les de les parròquies". Actualment col·laboreu amb recollida d'aliments, heu organitzat concerts de música coral a benefici de Càritas, entre altres, i em consta que teniu com a desig: "Que qui us vegi desfilant a la Processó, us identifiqui com aquelles persones que, al llarg de l'any, fan accions pels altres".

El fet que el Papa Francesc a cada moment –parli del que parli– es posi els pobres a la boca –en llenguatge planer– en deu ser l'explicació. Fins i tot ve un moment que es podria pensar que, per a ell, la pobresa és una obsessió. En tot cas, el que sí que fa la seva insistència és posar l'accent sobre la relació entre l'atenció als pobres i la vida del cristià. La paraula "pobre" és per aquells que fan l'experiència de no tenir els mínims per a viure dignament, que fan l'experiència de no tenir prou forces personals per fer el que els toca fer... que confien que algú els socorri... que es refien que algú altre els doni la força, els ajudi a tornar-se a situar en la seva responsabilitat... Que surten cada matí a viure el que toca viure, amb les mans esteses, amb la seguretat que passi el que passi està integrat en aquesta existència amorosa d'un ésser superior

que –com molts altres aspectes de la nostra vida– a vegades, no podem acabar de definir, però sí que podem explicar-lo per la vivència que en tenim.

El Papa Francesc en una entrevista el 2013, va llançar una frase reveladora: "Veig amb claredat que el que l'Església (= Càritas) necessita amb major urgència avui és una capacitat de curar ferides i donar escalf als cors dels fidels, proximitat, acostament. Veig l'Església (= Càritas) com un hospital de campanya després d'una batalla. Que inútil és preguntar-li a un ferit si té alts el colesterol o el sucre! Cal curar-li les ferides. Ja parlarem després de la resta. Curar ferides, curar ferides... I cal començar per allò més elemental"<sup>2</sup>

### **Un hospital de campanya per les batalles d'avui**

Els hospitals de campanya només es donen en situacions d'emergència. Un desastre natural, un conflicte armat, una epidèmia... En aquests moments hi ha hospitals de campanya a Síria. L'any passat van ser notícia quan alguns, van ser bombardejats. També n'hi ha, en camps de desplaçats en el continent Africà. Minkaman és el camp de desplaçats més gran de Sudan del Sud, acull més de 100.000 persones que hi arriben buscant seguretat i aliments. Porten a sobre el poc que van aconseguir rescatar de casa, durant la fugida.

El nostre món –si ressequim la història– ha estat constantment enmig de batalles, podríem dir d'emergències. Fins fa ben poc, el traspàs del coneixement històric que es transmetia, anava de conflicte en conflicte i de guerra en guerra. Sortosament, aquests darrers anys, aquest enfocament, ja ha fet un viratge. Aquestes batalles, unes han estat més localitzades... altres com les del nostre món globalitzat, són a nivell planetari.

Ara, el que passa molt lluny de nosaltres, al segle XXI, també ens afecta aquí. I, sinó d'on vindria tot l'interès pel que passa als EEUU, o al fet que a Síria hi hagi una guerra amb moltes persones desplaçades, o que les no-solucions als països africans s'hagi convertit en una pressió demogràfica que ens empeny sí o sí, encara que molts perdin la vida pel camí?

Quines són les nostres batalles properes, que ens porten a un seguit d'emergències?

- El drama dels que no tenen feina.
- Les empreses abocades a reduir plantilles o a tancar portes.
- Els joves exclosos del mercat del treball (malgrat la seva preparació).
- Els sous escandalosos de certs directius d'institucions financeres sostingudes amb diner públic.
- Els beneficis desorbitats d'algunes empreses, mentre acomiaden a personal
- Les dones que, en molts casos, han de tirar endavant la família soles

I, si aixequem una mica la mirada....

- El genocidi de pobles indígenes
- La contradicció de la fam.
- La falta d'atenció sanitària i educativa d'alguns països.
- El tràfic d'armes i de persones.
- L'explotació de milions de persones.
- La guerra.
- Els milions de desplaçats, els més visibles ara, els de Síria.
- Tot el moviment migratori mundial.
- El terrorisme.
- L'explotació dels recursos de la Terra per part d'uns pocs.

Cada batalla té els seus ferits i les nostres, encara que no són de naturalesa bèl·lica en el sentit originari de la paraula, produeixen vertaderes ferides.

– La solitud, en totes les seves cares.

– La tristesa, les depressions. Tenim una societat neurotizada. Estudis recents, ens alerten que ha augmentat el nombre d'atencions a menors en els centres de salut.

– L'evasió de la realitat a través de diferents drogues. El desplegament policial en una nit de cap d'any per protegir-nos de les persones que prenen alcohol o drogues en excés, ha esdevingut habitual i no ens estranya.

– Les dificultats per cobrir necessitats bàsiques, ja siguin aliments, ja sigui per poder pagar factures de l'energia. Hi ha una franja ampla de famílies on algun dels seus membres té treball temporal o precari, que es veuen abocats en situacions semblants. Aquesta franja social té un nom des del començament de la crisi: els treballadors pobres.

– Els joves estrangers que han arribat a Europa completament sols, i que es fa difícil la relació amb ells per poder encaminar llurs vides. Són vides trencades.

– Persones de fora que viuen entre nosaltres que estan totalment descol·locats i les seves xarxes de relació són molt febles.

– L'atur, amb la impossibilitat de guanyar els diners per sostenir-se. Vivim una gran contradicció com a societat: les persones que tenen un treball el solen viure –en general– amb estrès desmesurat; no sol ser proporcionat l'encàrrec de treball a les hores destinades per fer-lo.

Anys enrere es parlava del repartiment del treball. De moment, la societat opta per tenir moltes persones al marge. Malgrat tinguem a l'abast com







mai, el coneixement en molts camps i la tecnologia, com a societat no sabem resoldre l'equació: "un treball digne és igual a viure de forma autònoma", tot i que sabem que tots hi sortiríem guanyant.

### Curar ferides

La paraula caritat està desprestigiada. En aquests moments qui fa alguna cosa pels altres s'afanya a deixar clar que "no està fent caritat". Un rètol en un dels nostres carrers de Girona: "Taller: no funciona amb diners, no és un negoci ni un servei social de caritat. Això és un espai perquè qui vulgui...". En un diari local on durant a prop d'un mes hi van anar sortint frases de solidaritat a través de persones d'entitats i àmbits diferents, i una de les frases també deia aproximadament: "...no es tracta de fer caritat, sinó de procurar ajudar al desenvolupament...". Un altre exemple, ...en una tutoria de 2n d'ESO, un alumne per insultar a un altre li etziba..."això t'ho han donat a Càritas".

A les xarxes quan busques la paraula Caritat també hi fan referència: "En el llenguatge popular el mot «caritat» també es fa servir en un sentit reductor pejoratiu que designa sobretot una forma d'assistència sense amor que constata i consagra una situació d'inferioritat o d'exclusió en què es troba la persona assistida. En aquesta concepció negativa la caritat sembla contradir els postulats del darwinisme social a més pel fet que la caritat ha estat tradicionalment encoratjada per determinades religions. En la laïcització de la societat es procura evitar mencionar aquest terme substituint-lo per altres com solidaritat".

En la recerca d'un significat vivencial, la paraula Caritat inclou el treballar per la Justícia amb

Amor. L'amor que Déu ens té als humans i que, nosaltres creients, no podem separar de l'amor als germans perquè és un mateix moviment encara que per expressar-ho necessitem dues frases.

L'amor al proïsme arrelat en l'amor a Déu és, abans que res, una tasca per a cada cristià, però ho és també de tota la comunitat eclesial, i això en totes les seves dimensions: localment i universal.

Una dona estrangera fa uns mesos va dir una frase que em va cridar l'atenció: "Jo demanava a Déu que em donés una clau per obrir una porta, perquè entrés aire fresc a casa meva". Déu ha fet que us conegués a vosaltres que feu les coses amb el cor. Això ho deia posant la mà a la banda esquerra del pit. Ningú mai li ha explicat que precisament l'anagrama de Càritas està format per uns cors.

Viure la caritat implica tenir una profunda experiència de l'amor de Déu. Aquest Déu que es manifesta en Jesucrist que va expressar un amor preferencial pels pobres i que segueix suscitant aquest amor a la comunitat cristiana per l'acció de l'Esperit. Teresa de Calcuta en una conferència als seus col·laboradors parlava que de la unió amb Déu brolla, com a fruit natural i espontani, l'amor envers el germà, l'amor envers els pobres<sup>3</sup>.

L'evangeli està ple de respostes de Jesús que es commou davant diferents situacions del seu moment. Pensem en el leproós, la dona adúltera, el paralític, la curació de la sogra de Pere, la dona amb hemorràgies, el fill mort d'una dona viuda, el cec de naixement, el sord-mut, l paràboles com la del bon samarità, la del ric Epu-ló.



A tots ells, homes, dones, joves... Els cura les ferides, els transforma... i els reincorpora a la societat. Això mateix volem accomplir quan diem “fer caritat”: És donar la possibilitat a totes les persones de sentir que viuen, participen, són d'un lloc en concret. Aquí seria que es sentissin plenament de Girona, ciutadans de Girona amb tots els drets i deures com qualsevol gironí.

Alguna de les paràboles citades ens porten algun missatge més.

En la del ric Epuló<sup>4</sup> que només deixava les engrunes a Llàtzer i que al morir demanava poder tornar a la Terra per avisar als seus familiars, ens posa en guàrdia, per orientar sobre el que cal fer. Davant una situació que implora justícia, alguna resposta haig de donar-hi. No em puc quedar quiet.

En la paràbola del bon samarità<sup>5</sup> el concepte de «proïsmes», que es referia essencialment a local, a partir d'aquí el meu proïsmes és qualsevol que tingui necessitat de mi i que jo pugui ajudar. Es fa universal. Ens fa dir i sentir com a nostre, per exemple, que en aquests moments, tenim 20 milions de persones en perill d'inanició al continent Africà.

La paràbola del bon samarità continua essent el criteri de comportament i mostra la universalitat de l'amor que es dirigeix cap al necessitat trobat casualment, qualsevol que sigui. Quan ens preguntem què podem fer –al costat de totes les persones de bona voluntat–, sempre podrem concretar-ho en l'aquí i l'avui. És un discerniment individual i col·lectiu.

Podem generar petits cercles d'amor al voltant nostre com a fruit de la vivència de l'amor i obertura de cadascun de nosaltres a l'amor infinit, desbordant, immens i que ens descol·loca, ens

depassa –i que tampoc l'acabem de poder “retenir” com ens agradaria– d'aquest Déu que estima. Formem part d'aquesta humanitat plena de dificultats –guerres, moviments humans, catàstrofes naturals, accidents, submissions a poders econòmics...– on cada persona malda per ser lliure perquè és l'aspiració intrínseca i profunda de cada ésser humà. Podem fer passos per persones amb les que es creuen en el nostre camí, podem oferir-nos com a voluntaris en associacions, entitats que treballin pel bé comú, podem decidir que els nostres esforços aniran pels camins de la intervenció política perquè els canvis que es puguin generar afavoreixin a col·lectius més nombrosos.

Trobant els altres, trobem Déu i ens trobem a nosaltres mateixos. L'evangeli ens recorda que l'amor es converteix en el criteri per a la decisió definitiva sobre la valoració d'una vida humana fins a l'extrem que Jesús s'identifica amb els pobres i els necessitats<sup>6</sup> i manifesta que són els preferits. Tots podem col·laborar a fer “vivable” el nostre món<sup>7</sup> com oxigen per la nostra humanitat, pel nostre planeta.

### **Càritas, el nostre hospital de campanya**

I, com a grup humà, com a comunitat que ha de posar en pràctica l'amor, necessita una organització. Quan les comunitats cristianes eren molt petites, no calia... era la utopia del començament: “Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú”<sup>8</sup>. Vivien en un sentit de comunió tal que els creients ho tenien tot en comú i que entre ells ja no hi ha diferència entre rics i pobres<sup>9</sup>.



En la carta a Diognet, del s. II també els creients eren ben vistos “...però tenen una manera especial de comportar-se que és admirable tal com ho reconeix tothom, sorprenent... Observen les lleis promulgades, però amb la seva vida van més enllà de les lleis. Tothom els persegueix, però ells estimen tothom. Són pobres, i n’enriqueixen molts. Els manca tot, però neden en l’abundància...”

Realment, a mesura que l’Església es va anar estenent es feia impossible una organització com la primera. Es va organitzar durant molt de temps en diaconies per atendre les necessitats de les comunitats cristianes. Cal deixar constància que moltes persones de l’església, que han estat significatives al llarg dels segles, han anat donant resposta a moltes necessitats del moment històric que vivien: des de l’ordre hospitalària de Sant Joan de Déu en el camp sanitari, fins a les múltiples respostes per educar als infants com Joan Bosco, o per atendre les persones grans com Joana Jugan, per citar exemples amb repercussió propera. I, de més lluny però que hem conegut, Teresa de Calcuta atenent els moribunds del carrer.

L’argumentació en contra de l’acció caritativa de l’Església, va arribar amb més força a partir del segle XIX, després del pensament marxista. S’assegurava que els pobres no necessiten obres de caritat sinó de justícia. Aquestes obres, es farien per pal·liar el que realment s’hauria de fer i no permeten que la societat es transformi, “caldria crear un ordre just, en el qual tothom rebi la seva part dels béns del món i, per tant, no necessiti les obres de caritat”<sup>10</sup>.

La mateixa Església, al cap d’uns anys, ha reconegut que hi havia una mica de veritat, tot i que

és cert que està en mans dels Estats el perseguir la justícia i que l’objectiu d’un ordre social just és garantir a cadascú, la seva part dels béns comuns.

Després de la industrialització, es va passar a una situació en la que els mitjans de producció i el capital estaven a mans de poques persones fins a arribar a la globalització de l’economia.

En aquests moments es parla de la Caritat Política que és aquella dimensió de l’amor que tracta de millorar les estructures en les que se desenvolupa la vida dels éssers humans. El respecte i la promoció dels drets i dels deures de les persones constitueix el bé comú<sup>11</sup>.

De fet, i està recollit en la Doctrina Social de l’Església, es vol que existeixi un diàleg, que si va enriquit per la visió de vivència de la fe que t’estimula a tenir la mirada oberta a les necessitats de tota la societat, segur que serà en benefici del bé comú.

Certes pràctiques de l’exercici de la caritat haurien estat emmarcades, fins fa ben poc, en l’única forma de donar alguna cosa. Se’ns dubte, alguna cosa molt necessària, com els aliments. És famosa la frase des de dins l’església mateix, que hem sentit moltes vegades i que hem d’anar redescobrint com l’hem de concretar ara, i amb competència, el 2017: “Hem d’ensenyar a pescar i no tant donar el peix”. En aquests moments s’hi afegeix que, en alguns casos, ara inclús ens manca la llicència.

Quan actuem col·lectivament, l’impuls de l’Esperit no ens dóna les tècniques i eines per fer l’acció socio-caritativa, no ens dóna el com instrumental de l’acció, per això necessitem de les mediacions de les ciències humanes i socials. Diem que per “exercir la caritat” ens hem de formar. I no és fàcil, a vegades,





ser capaços de canviar quan una cosa s'ha fet durant molt de temps d'una manera i funcionava.

Actualment necessitem eines de treball, d'observació, metodologies que ens ajuden a ordenar d'una determinada manera el treball. "Pel que es refereix al servei que s'ofereix als que pateixen, cal que siguin competents professionalment: els qui presten ajuda han de ser formats de manera que sàpiguen fer el més apropiat i de la manera més adequada, assumint el compromís de continuar després les atencions necessàries"<sup>12</sup>.

Però l'espiritualitat sí que ens dóna les motivacions, les conviccions, ens ofereix criteris d'acció i sentit que ens posen en acció.

En una societat líquida, com deia Bauman, on res no és sòlid, res no és segur, nosaltres podem dir: L'amor ho és. Partim d'aquí. Si algú que posseeix béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les entranyes, com pot habitar dintre d'ell l'amor de Déu? Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat <sup>13</sup>.

Val la pena conèixer com s'estructura l'acció socio-caritativa de Càritas avui i que actua de forma coordinada en cada diòcesi enllaçada a nivell nacional, estatal i internacional. Després cadascú veurà on es pot situar.

Càritas té l'encàrrec d'acompanyar persones, en un moment determinat o per un període de temps més llarg, que no poden cobrir les necessitats bàsiques i viure amb dignitat. Sempre, com a objectiu final està el que esdevinguin autònomes i que elles mateixes puguin tornar a portar les seves vides personals o familiars. En la línia del que Vicente Altaba, consiliari general de Càritas espanyola comenta sobre que les accions que fem siguin significatives, que no s'acabin en elles mateixes.

Un noi que feia molts anys que no veia, fa uns mesos em va reconèixer a Càritas, em va abraçar i em va dir: "Estic en bones mans", com si parlés d'un metge.

Com a emergència d'aquest moment, s'està fent molta feina als camps de refugiats al corredor europeu per allargar la mà a la gent que fugit de la violència, davant la impotència de tots plegats.

Altres persones aquí, donen suport econòmic a projectes que Càritas està realitzant en punts del bisbat, com a resposta a necessitats detectades: en l'àmbit de l'educació, en la formació en el treball, en els serveis d'aliments, en l'acollida de dones, en grups d'ajuda psicològica,...

Aportar coneixements específics per analitzar decisions que s'han de prendre, és de gran vàlua. Empreses que comencen a veure la seva aportació en la normalitat, i destinen alguns llocs de treball a perfils d'inserció.

Hi ha organismes o particulars que cedeixen pisos per poder acollir persones que han hagut de fugir dels seus llocs d'origen perquè perillava la seva integritat física. Altres, posen a disposició espais per a realitzar activitats, mitjans de transport o màquines necessàries per a l'activitat diària. Entitats que es fan conscients que poden fer lloc a persones amb pocs recursos perquè puguin participar en les seves activitats de manera integradora. Hores de voluntariat, moltes hores de voluntariat per fer realitat molts projectes. Càritas va néixer del voluntariat i en té una llarga tradició. La força es multiplica per la dedicació de moltes persones.

Benet XVI en la preciosa carta Déu és amor a la que m'hi he referit varies vegades, té una paraula per reconèixer aquest fenomen actual de les múltiples formes de voluntariat. L'emmarca com





a un fenomen de cultura de la vida en contraposició a la cultura de la mort, com per exemple la droga. I, l'aspecte educatiu és que els voluntaris no es busquen a si mateixos sinó connectar-se a l'altre<sup>14</sup>.

L'investigador nord-americà John Seely Brown, teòric sobre aspectes de voluntariat, el considera com una forma de participació social molt efectiva i transformadora.

També, des de ja fa uns quants anys, Càritas va ser capaç –al costat d'altres iniciatives que van en la mateixa línia– d'iniciar una empresa d'economia social, perquè moltes persones tinguin un lloc de treball, facin un recorregut formatiu i es dignifiqui la seva existència.

Permeteu-me una concessió: En la trobada de Nadal de l'empresa d'inserció de Càritas ECO-SOL, en l'espai El Coro de Sarrià, analitzava el col·lectiu que hi vam participar. Des de la gerent de l'empresa que servia als treballadors i professionals... fins al secretari general que va acabar escombrant abans de marxar... La responsable del taller de bosses que hi era amb les dues treballadores, confessava: "vaig agafar el projecte perquè integra; amb un mes han après molt" Un altre grup es presentava: nosaltres som la brigada de neteja de grafitis i joestic com a responsable de la cadena de muntatge de bicicletes..., i nosaltres som els que anem amb les bicicletes de missatgeria. Aquests últims, van venir al sopar vestits de feina perquè tot just havien acabat.

Allà al mig també barrejats, uns quants tècnics i voluntaris. Segurament són algunes de les moltes persones que creuen que el món ha de tenir cap aquí. Què bonic! vaig pensar. Això, és el món de les benaurances. Tot plegat té alguna cosa a veure amb un pensament del testament

espiritual del bisbe Jaume Camprodon: "Déu és entre els crucificats i entre els altruistes d'avui. No el busqueu en el cercle dels aposentats i les parafernàlies, encara que es vesteixin de religiositat"<sup>15</sup>.

### **Característiques del nostre hospital de campanya**

La provisionalitat seria aquella actitud "d'estar en peu de guerra", de no acomodar-se, de fer el que calgui en un moment determinat i deixar de fer-ho quan ja no sigui necessari. Sempre, però més quan actuem com a col·lectiu, cadascú ha de tenir clar que no és la nostra generositat individual. No és la nostra "obra" personal. Això no vol dir que estimem profundament el que fem i que ens hi impliquem fins el moll de l'os fins al punt de fer-ne un estil de vida.

Ser conscients que les cures, en sentit al·legòric, les accions caritatives, són per evitar la mort, no per quedar-se a l'hospital. Allò que ens repugna... que ens fa girar la cara perquè és lleig, malalt, vell... som capaços d'abraçar-ho i transformar-ho. Què van fer alguns sants com a signe? Sant Francesc d'Assís, que torna a estar de moda, va abraçar un malalt de lepra. Quan ho va haver fet, va ser capaç de fer el que havia de fer.

Mirar la persona a la que acompanyem, conscients que amb la mirada li estem dient que té la mateixa dignitat que nosaltres. Per agafar un exemple de trobada de Jesús amb les persones, agafo la del cec de naixement que després de curar-lo, el va fer marxar i el va advertir severament. No el va fer quedar amb ell, no li va dir: "queda't i escolta'm i sigues deixeble meu". En canvi sí que li digué: vigila de dir res a ningú.

Demana la nostra discreció.

L'altra cosa és que ell mateix decideixi dir amb veu alta el que li ha passat, l'experiència –jo diria d'amor, de transformació– que ha viscut.

I, no oblidem, que un element que va inclòs, és l'estrès. No hem vist mai un hospital de campanya amb calma. No ho seria. Tothom corre, els ferits es queixen, gemeguen, el material és escàs per poder atendre a tothom.

No ens hem d'estranyar que -l'exercici de la Caritat- porti moments de tensió. Que exercir la caritat a vegades, inclou moments de conflicte perquè donaríem solucions diferents a un mateix problema o perquè no tenim massa clar si ens en sortirem o si tindrem els recursos necessaris per atendre a les persones que voldríem i com voldríem. Sempre dins el repte de transformar les dificultats en possibilitats<sup>16</sup>. En l'exercici de la Caritat, els voluntaris podem interpretar actituds,

comportaments de les persones a les que es vol ajudar de manera molt diversa. Hi ha situacions que ens generen malestar, un gran malestar. Mirar de cara la persona que està patint, acompanyar-la en la seva situació -a voltes injusta- porta inclòs sentir com a pròpia la situació.

### **Per acabar**

No tenim solucions per a les necessitats de totes les persones que se'ns acosten, però l'amor sempre ens fa fer un primer pas, el que estigui al nostre abast, un gest. Un gest que s'entronca amb el gest de Jesús el dijous Sant quan renta els peus als apòstols abans de partir el pa. "La transformació del món comença sempre en no-saltres mateixos. Només a través de la nostra bondat i el nostre amor podem canviar el món de forma duradora"<sup>17</sup>.

- 
1. Alcover-Moll: Diccionari, edició de 1968, vol. II.
  2. Spadaro, Antonio s.j.: "Entrevista I Papa Francisco", Santa Marta, agosto 2013.
  3. Del llibre Crist és el pobre, recull de discursos i xerrades de la Mare Teresa, Editorial Claret, 2016.
  4. cf. Lc 16,19-31
  5. cf. Lc 10,25-37
  6. cf. Mt 25,31-46
  7. Francisco, "Lloat sigueu", ed. Claret.
  8. Ac 2,44-45.
  9. cf. també Ac 4,32-37.
  10. Benet XVI, Déu és Amor, editorial Claret.
  11. cf. GS 26 y 73.
  12. Benet XVI, "Déu és amor", Ed. Claret, núm. 31.
  13. 1Jn
  14. Benet XVI, "Déu és amor",ed. Claret, núm. 30b.
  15. Camprodon, J. "Comiat": Suplement especial del Full Parroquial, gener 2017.
  16. Altaba Vicente: "La dimensión social de la Evangelización en Evangelii gaudium", Cáritas.
  17. Willigis Jäger, "Sobre el amor", ed. Kairós.





# Recull de fotos 2017

1. Viacrucis
2. Diumenge de Rams
3. Divendres Sant matí
4. Manaies
5. Manaies Estrella
6. Junta Confraries Sr. Bisbe
7. Confraria Jesús i els Nens
8. Congregació mare Déu deis Dolors
9. Arxiconfraria Passió i Mort
10. Confraria de la Passió
11. Vetlla Pasqual



# Recull de fotos 2017







# Col·laboracions

Programa 2018

## UN NOM... UNA REALITAT... UNA VIDA

Joan Baburés i Noguer,  
Consiliari de la Junta de Confraries

A la nostra ciutat de Girona, des que es va reprendre la antiquíssima tradició de les processons de Setmana Santa, reconvertida en una única processó, hi han hagut una dotzena de Confraries. Cada una d'elles és una Associació de fidels, formalment constituïda, amb uns estatuts i un reglament de funcionament, una Junta executiva, un assistent religiós o Consiliari, i naturalment un nombre més o menys gran de confreres.

Cada una d'aquestes Confraries té una història, més o menys antiga o recent, que la fa distinta de les altres. Però totes tenen uns objectius similars, basats en l'ajuda mútua entre els confreres, uns actes peculiars de pietat o espiritualitat i uns altres de vida social i de cooperació. Però totes tenen en comú, sobretot, la participació a la processó del Sant Enterrament del Divendres Sant. El que aglutina cada una de les Confraries és el pas o passos que acompanyen en la processó i que, l'un darrera l'altra, ens fan desfilat pels nostres carrers i davant dels ulls de milers de ciutadans i visitants, tota la història de la Passió i Mort del nostre Senyor i Salvador Jesucrist.

La Junta de Confraries, que aglutina i coordina els esforços de totes i cada una de les Confraries

que en formen part, vetlla pel bon funcionament de la processó i procura per tots els mitjans que la realitat de les Confraries no es quedi només en l'organització, més o menys reeixida, de la desfilada processional anual, sinó que procura també que la vida de les confraries tingui cada vegada més força i autenticitat.



No podem limitar-nos només a centrar els esforços en la processó del Divendres Sant, tot i ser l'activitat més rellevant. Cal procurar que cada Confraria tingui vida pròpia i sobretot que cada confrare se senti un membre viu i actiu d'aquesta dinàmica. És per això que cal donar molta importància al sentit de pertinença a aquests col·lectius, que en definitiva són membres de la gran comunitat cristiana.

Per això, ser confrare d'alguna de les dotze confraries de la Setmana Santa gironina ha de significar, per tots i cada un dels seus membres, un creixement en la fe en el Crist Salvador, que ha mort i ha ressuscitat per tots nosaltres. També un augment del sentit comunitari que ens fa sentir realment el que el nom de "confrare" significa, és a dir germans els uns dels altres. I

per això mateix ha de potenciar un esperit solidari d'ajuda i de fer possible de posar remei als mals de la nostra societat i de les persones concretes, que viuen situacions de marginació o pobresa.

És així com els confreres farem honor al nom que portem, de tal que manera que expressi una realitat més profunda i testimoniada, quan de veritat, prenent-nos seriosament la nostra condició –segons el nom indica- fem vida autèntica de germans i practiquem una fraternitat tan ferma, que faci exclamar als qui ens contemplen, allò que admirava als contemporanis dels primers cristians quan deien: "Mireu-los com s'estimen"

Bona Setmana Santa i Pasqua!





### LA “GIRONA BANDA BAND” I LA SEVA PARTICIPACIÓ A LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT DES DE L'ANY 2010

---

La Girona Banda Band és una banda de música de vent i percussió creada per integrar en un sol nucli diversos interessos, nivells i inquietuds, entorn de la música. Aquesta formació reuneix segments de la població gironina, independentment del nivell musical, l'edat, l'instrument o la procedència, que no tenen un altre lloc per trobar-se i fer música conjuntament. Per això, integra tant a estudiants actuals de música com a persones que toquen o han tocat algun instrument i volen formar part d'un conjunt musical de certa qualitat. És aquesta una formació musical molt versàtil, que permet fer diferents tipus de música -pràcticament tots- i permet fer concerts tant en auditoris com també a l'aire lliure. Això a més a més d'amenitzar a les cercaviles, festivitats i actes locals, dinamitzant d'aquesta manera la cultura musical tradicional i popular. Això s'aconsegueix també integrant al repertori, juntament amb la resta de peces, algunes del repertori tradicional català, com ara sardanes, havaneres, valsos o peces d'autor català.

En aquests moments la Girona Banda Band compta amb seixanta nou integrants i no para de créixer. La plantilla està composta per: flautes, oboès, clarinets, clarinets baixos, saxos alts, saxos tenors, saxo baríton, trompetes, trompes,

trombons, tubes, bombardí, percussió i també hi hem afegit dos violoncel·ls.

Des de la seva creació el 2005, la Girona Banda Band ha realitzat nombrosos concerts arreu del territori, ja sigui a localitats com Sant Julià de Ramis, a Sant Gregori, a Sarrià de Ter, a Vidreres, a Llinars del Vallès, a Badalona, a Fornells de la Selva, a Terrassa, al Palau de la Música, a Ablitas (Navarra), a Tudela, a Getxo, a Benicarló, a Bèlgica, a Mallorca, etc. És a la ciutat de Girona ha tocat a l'auditori de la Mercè, a l'Auditori, al Teatre Municipal, al Palau Firal, a Sant Pere de Gal·ligants, a Centres Cívics i en diversos escenaris del carrer. Així mateix, la formació ha compartit escenari amb la Banda de Terrassa, la Wherneth Concert Band de Manchester, la Banda de Música d'Ablitas, amb la Banda de Càlig, la Banda de Getxo, la Jove Banda de Benicarló, l'Harmonie de Sélange (Bèlgica) i d'altres.

Cada any fa el concert de Bandes de les Fires de Sant Narcís de Girona, un concert de Nadal, participa també en el marc del Girona Temps de Flors i fa un concert el dia internacional de la Música. A més, des de l'any 2010, toca a la processó del Sant Enterrament el Divendres Sant.

En quant a la direcció musical de la Banda Band ha comptat amb Lluís Vera qui aboca una gran implicació i entusiasme des del primer moment més inicial bo i prenent forma i personalitat propia la formació. A partir del 2012 ha estat Sam Atencia qui amb molt d'entusiasme prengué el relleu de la direcció i acompanya la banda fins el juny de 2015. Des del mes de setembre i actualment n'assumeix la direcció Candid Rodríguez qui va cursar els seus estudis de música al conservatori municipal de música de Barcelona

i es va formar com a director d'orquestra amb el professor Francesc Llongueras. Ha estat director titular de la Jove Orquestra de Figueres i del Conjunt Orquestral de Girona. Actualment és també el director de les orquestres de l'Escolania de Montserrat, de la jove orquestra de Banyoles, de la orquestra jove de la Selva, de la Jove Orquestra de Sant Boi de Llobregat i de la Girona Banda Band. Rodríguez és de taranna feliu tota vegada que sota la seva acurada direcció transmet passió perla música.



# MANAIES I CONFRARES

Enric Mirambell i Belloc  
Cronista Oficial de la Ciutat de Girona

---

60



Setmana Santa GIRONA 2018

En la processó del Divendres Sant de Girona hi han pres part dues classes de manaies. Els històrics manaies de Sant Daniel i els actuals manaies de Girona. Els primers tenen el seu origen l'any 1751 i prenen part en les dues processons que en aquell temps se celebraven, fins que varen ser suprimides l'any 1931, any en què sortiren per darrera vegada. Aquells manaies precedien la processó del Dijous Sant, organitzada per la Confraria de la Puríssima Sang, radicada en la capella pròpia, integrada en el temple del Carme. I els mateixos obrien el pas de la processó del Divendres Sant que sortia de Sant Feliu. La organització de la qual es disputaven la parròquia i la Confraria de la Passió i Mort.

Els integrants dels maniples eren els mateixos el dijous que el divendres; però es distingien pel vestuari. El que més es notava en aquesta distinció era la capa, vermella, el dijous i blava el divendres. Se'ls recorda com a manaies de Sant Daniel perquè la majoria d'ells eren residents en aquell municipi; però també hi havia alguns que eren habitants de Girona. En els darrers temps aquells figurants com a soldats romans no tenien gaire bona fama. No vol pas dir que no tinguessin bona voluntat; però hi feia més la tradició que la devoció. Eren gratificats amb un reconfortant refrigeri

a base de bunyols i aiguardent. Paga que rebien per avançat, abans de sortir la processó. I en alguna ocasió s'havia fet notar l'excés etílic, durant la desfilada. A mitjan segle XIX el senyor Bisbe havia prohibit la participació dels manaies en la processó. Però davant l'amenaça de les confraries que si no hi havia manaies no sortirien la processons, el prelat hagué d'acceptar la seva presència; però amb la condició que havien de moderar el seu comportament. Tot i que els responsables de les confraries s'esforçaven per evitar que les processons perdessin el seu degut comportament, tant els manaies com les processons no eren ben vistes per una bona part dels catòlics gironins. De tal manera que quan s'anuncià que l'any 1932 se suprimien les dues processons de Setmana Santa, una bona part del clergat i de la feligresia gironina digueren: "Gràcies a Déu; ja era hora que s'acabés aquella disbauxa". "Fer el manaia" havia arribat a ser un qualificatiu pejoratiu.

El juliol del 1936, quan es saquejaren i incendia- ren temples capelles, santuaris i ermites, també desaparegueren els misteris, les imatges, i el vestuari i armament dels antics manaies.

L'any 1939, amb la recuperació de la normalitat, es produí un notable revifament religiós. Gran concurrència en els actes de culte. Desig vehe-

ment de restablir tradicions i actes externs de religiositat. No només els que havien estat suprimits l'any 1936, sinó fins i tot alguns que ja abans havien anat perdent la seva vigència. I quan arribà la celebració de la recuperada Setmana Santa es volgué restablir les processons i el manaies. El Bisbe Cartañà, no havia conegut directament les antigues processons; però en tenia plena informació, potser fins i tot ampliada en quant al seu aspecte negatiu. En conseqüència posà tot el pes de la seva autoritat en exigir que si es recuperava la processó, seria amb el màxim respecte i la major dignitat. El Dijous Sant era dia dedicat a l'Eucaristia, per tant no hi encaixava la processó penitencial. Només hi hauria processó el Divendres. No la organitzaria les confraries, sinó el Capítol Catedral. No sortiria del Carme ni de Sant Feliu, sinó de la Catedral. Per primera vegada la presidiria el prelat, acompanyat del Capítol de la seu. Un grup de joves de la ciutat intentaren organitzar el maniple de manaies. Però no hi hagué temps de poder aconseguir el vestuari i armament necessaris. Hagueren d'esperar l'any següent. En

la processó de l'any 1940 ja hi pogueren participar. De moment amb un vestuari i armament improvisats. Any rere any la seva presentació externa anà perfeccionant-se, com també anava augmentant el nombre de components del maniple. Aquells promotors de la recuperació maniaa eren nois que s'havien vist obligats a participar en la passada guerra. Uns en un bàndol altres en el contrari. La seva convivència en el maniple seria ocasió de llimar diferències que s'havien pogut produir, i d'agermanar i aplegar. Aquell nou maniple de manaies sí que volia ser una restauració de la tradició; però no només això. No es limitaria a ser una comparsa que precedia la processó; sinó participar-hi amb tota propietat. No serien la representació dels soldats romans que miraren fredament el drama del Calvari, sinó que recordarien el centurió que després de presenciar la mort de Crist Crucificat, exclamà amb convicció: "Veritablement aquest home era Fill de Déu". De moment els novells manaies s'acolliren a la confraria de la Puríssima Sang, la qual els facilità l'ús del local existent sobre la seva pròpia capella en el





temple del Carme. Però ben aviat volgueren tenir més entitat. En una reunió celebrada en un despatx situat en l'entresol de la llibreria Pla Dalmau discutiren si havien de continuar integrats en la confraria o formar una confraria pròpia. I per unanimitat s'acordà sol·licitar la creació de la Confraria de Jesús Crucificat. D'aquesta manera serien al mateix temps manaies i confreres. La petició va ser ben acollida pel Bisbat; però calia que la Confraria disposés de capella en un dels temples de la ciutat i que tingués consiliari. De moment se li donà la condició de Pia Unió. Això era l'any 1942. I el 1947, complint-se les indicades condicions, s'elevà a Confraria. El primer consiliari va ser el sacerdot gironí mossèn Manel Falcó que aleshores era vicari de Salt. La capella de referència assignada era la gregoriana situada en la girola de la Catedral. Els manaies-confreres feren ofrena d'una imatge del Sant Crist, de grandària natural, imatge que presideix la indicada capella. La nova Confraria de Jesús Crucificat es posà sota el patrocini de la Conversió de Sant Pau.

Festa litúrgica que celebraven cada 25 de gener. Des d'aquella data fundacional la Confraria ha anat mantenint la seva activitat i el maniple també ha anat actualitzant-se, mentre que els manaies i confreres de la primera hora han estat rellevats pels de les noves generacions. No en va han transcorregut més de set dècades i hem canviat de segle. L'activitat exterior de confraria i del maniple és ben coneguda pels gironins i pels forasters que venen a presenciar el pas de la processó. Si els manaies-confreres de Jesús Crucificat d'avui són fidels a la mentalitat i la ideologia dels fundadors, només ho sap Déu i cadascú dels que ara integren la Confraria i el Maniple.

Per la seva part, els Manaies de Sant Daniel, ara integrats en una associació fundada l'any 2011, han reaparegut per dedicar-se al voluntariat solidari i a organitzar activitats culturals i populars servint sempre a un sol propòsit: recordar que el cristianisme conforma les arrels de la nostra cultura catalana i europea i dels valors ètics que les fonamenten.





# VI TROBADA DE LES CONFRARIES DE LA SETMANA SANTA DE GIRONA

Emiliano Castro

El propassat diumenge dia 17 de setembre, les Confraries de la Setmana Santa de Girona celebrarem la sisena trobada anyal a Fornells de la Selva i a Quart. Vàrem gaudir d'una fantàstica diada compartint vivències i fent més estreta la relació entre els mateixos confreres, que durant tot l'any treballen per a que la nostra Setmana Santa pugui lluir cada vegada més.

Després d'assistir a la Santa Missa a la parròquia de Fornells de la Selva presidida pel nostre Consiliari Mn. Joan Baburés, ens vàrem adreçar al local social de Quart, on gaudirem d'un dinar de germanor organitzat per membres i voluntaris de la Junta de Confraries. Seguidament ens va amenitzar la sobretaula, el grup d'havaneres "Vell Galligants". Allà mateix, es va fer recollida



1. Fent l'arròs.
2. Cantada de havaneres.
3. Trobada de confraries 2017, missa a Fornells.

d'aliments a favor del Sane d'Aliments i de roba per Caritas.

Aquella fou una diada que va aplegar més de cent persones de les dotze confraries de Girona. Grates a l'intercanvi d'opinions amb altres confreres, es crea un espai de reflexió i de revisió de les tasques que es porten a terme durant l'any per part de les diferents confraries així com també de

la Junta de Confraries de la Setmana Santa.

Esperem continuar amb aquesta festa any rere any i que el numero de confreres contimii augmentant com fins ara, dones la Setmana Santa és de tots i pera tots. Aquest és el fil que ens uneix i, deixant de banda les diferencies que puguin existir, ha de ser un model, una referencia, per a intentar ser millors persones.



Centre d'Estudis de la **Setmana Santa**  
GIRONA



**Programa 2018**

# APORTACIÓ DEL CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

Ramon Muntada i Artiles  
Director del CESS Girona

66



Setmana Santa GIRONA 2018

El dia cinc d'octubre de 1568 a Girona fou fundada la Reial Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. Enguany es complirà el 450è aniversari. De tots és sabut que en moltes altres ciutats i territoris de l'avui antiga corona d'Aragó es fundaren confraries amb la mateixa advocació. En són alguns exemples: Tarragona l'any 1545 amb la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, a Barcelona l'any 1547 amb la Reial i Il·lustre Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, a Reus l'any 1555 amb la Reial Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, i així un llarg etcètera.



Entre aquesta gran proliferació i expansió de confraries i institucions dedicades a la devoció de la Sang de Crist i que trobem arreu, ocupa un lloc molt especial per Girona l'Arxiconfraria de la Sanch de Perpinyà que, fundada l'11 d'octubre de 1416, ha commemorat els seus 600 anys d'història. De ben segur que, el festeig d'efemèrides com les indicades aquí tant a la "Fidelíssima Vila" de Perpinyà com properament a la nostra ciutat de Girona, ajudaran a recuperar part de la nostra història i serà un bon motiu per reforçar la bona relació que sempre ha existit entre aquestes dues confraries germanes.

En un altre ordre de coses, l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Girona darrerament ha establert lligams amb l'associació "Manaiies de Sant Daniel". Per bé que des d'un punt de vista històric consta documentada l'existència dels Manaiies de Sant Daniel ja vinculats a la confraria i amb participació a les processons a partir del segle XVIII en una levítica i gremial Girona. És en el nou context del S. XXI que es treballa en un renovat encaix d'aquesta jove associació amb la degana arxiconfraria que tenen per denominador comú els valors eminentment cristians de la solidaritat i de l'altruisme. Hi haurà temps



per recuperar la memòria dels Manaies de Sant Daniel i si convé reivindicar-la, sempre que ho creguin adient els actuals representants de l'Associació. El Centre d'Estudis de la Setmana Santa estarà amatent als treballs de recerca que es puguin produir.

Pel que fa a les aportacions del Centre d'Estudis de la Setmana Santa (CESS) al programa de la Junta de Confraries d'enguany comptem amb un interessant article del senyor Xavier Masgrau que porta per títol: "Els "Homes de Ferro" i el Sant Sepulcre". És precisament en una de les imatges que il·lustra el seu treball en el qual podem observar un grup de Manaies de Sant Daniel custodiant el pas del Sant Sepulcre que –al igual que la resta dels passos de l'època- pertanyien a l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang.

A continuació i enguany hem cregut oportú reproduir en forma de llistat alfabètic tots els articles editats a la secció del CESS dels programes de la Junta de Confraries dels darrers quinze anys, que comprenen el període que va de 2004 a 2018. De tal manera que a dia d'avui el CESS porta ja publicades més d'una trentena d'articles que sens dubte constitueixen material molt interessant pels estudiosos d'aquesta concreta matèria a casa nostra. Totes les col·laboracions efectuades s'han fet de manera totalment generosa i altruista per part dels seus escriptors. És amb la voluntat que tenim de recordar i mantenir vives les diferents aportacions editades anualment que també i de manera explícita surten publicades a la pàgina web de la Junta de Confraries. D'aquesta manera es vol facilitar i posar a l'abast el llistat dels estudis realitzats per la secció del CESS a totes

aquelles persones interessades. En els propers programes de la Junta de Confraries i amb el desig de recuperar i posar a l'abast de tothom les antigues aportacions que resultin de major interès, es publicaran progressivament els llistats d'antics articles que tinguin destacable valor històric.





# ELS “HOMES DE FERRO” I EL SANT SEPULCRE

Xavier Masgrau i Dotràs

La tradició dels manaies a Catalunya va néixer a Barcelona el segle XVII fruit de l'ocurrència d'un membre de l'ordre dels Servents de Maria, també coneguts com “els servites”. Aquests monjos, dedicats al culte de la Mare de Déu dels Dolors, organitzaven una processó que sortia el Diumenge de Rams del convent del Bonsuccés. El monjo en qüestió es deia Epifani Cedó i va redactar un document on s'establia detalladament l'ordre que regiria la comitiva. Gràcies a aquest escrit tenim constància de la primera aparició dels manaies a casa nostra. El text començava així:

“L'any 1661, essent jo [fra Francesc Epifani Cedó] Vicari General d'aquesta província per comissió del General Puccinelli, assistit del prior de la Confraria dels Dolors, Martí de Sant Joan, cavaller, Pere Galvany, mercader, Rafael Coma i Joan Baptista, mercaders, vaig instituir la processó dels Dolors de Maria amb l'autorització del Bisbe.

Es fa tots els anys el Diumenge de Rams i recorre tota la Ciutat, amb tanta assistència de fidels que la Ciutat esdevé petita i els carrers esdevenen estrets. En aquesta processó es manifesta la pietat inherent dels ciutadans de Barcelona, i gràcies a ella s'ha introduït i afermat la pietosa

devoció dels Dolors.

En aquesta processó es fa meditació dels dolors que patí la Verge, segons la nostra meditació [la Corona Dolorosa] i totes les representacions o misteris són de tamany real i ben distribuïdes, amb el següent ordre:

Primer va un centurió amb alguns homes armats vestits de ferro, en record d'aquells homes que va manar Ponç Pilat a fer guàrdia davant del sepulcre de Crist....”

Ben aviat va aparèixer el mot “manaia” vinculat a aquest escamot processional. El nom provenia de les armes –les alabardes o manaies– que duïen aquells “homes de ferro”. Els alabarders havien sigut soldats armats amb la alabarda i constituïen un cos especialitzat de l'exèrcit. La seva missió era abatre als genets i rematar-los a terra però també lluitaven eficaçment en els combats cos a cos. Van tenir l'època d'esplendor als segles XV i XVI fins a la invenció de les armes de foc, moment en què van deixar d'existir com a tropa de guerra. En els segles posteriors la seva funció fou protocol·lària, com a escorta de sobirans, nobles i papes, posant en relleu la dignitat i importància dels personatges als què custodiaven.





1. Manaies obrint la processó (imatge superior) i escortant el pas del Sant Sepulcre. Processó del Diumenge de Rams de Barcelona. Darrer terç del segle XVIII. Fragments d'una imatge cedida pel Museu de Història de Barcelona.

Per extensió, les companyies d'alabarders van complir la missió de guàrdia d'honor en processons patronals, de Setmana Santa i Corpus Christi. Podien provenir d'una caserna militar local o bé eren creades per les mateixes confraries, com fou el cas dels "homes de ferro" dels servites barcelonins.

La alabarda, o mania, era una tardana modificació de la llança. Alguns autors li atribueixen origen xinès i hauria arribat a Europa cap el 1300. A la península ibèrica la varen introduir els suïssos que formaren el "Real Cuerpo de Alabarderos" de Ferran el Catòlic (segle XVI). Consistia en una pica, de ferro punxegut i tallant que, a més de la fulla recta, en tenia altres de laterals de formes variades. La més senzilla adoptava la forma d'una destral, d'una banda, i de punta, pel costat oposat. Com veurem, és més que probable la interrelació entre l'alabarda –combinació entre llança i destral– i el mot que a les comarques gironines i a bona part de Catalunya identificaria tradicionalment els armats del cicle de la Passió.

Segons el Diccionari català-valencià-balear Alcover-Moll, l'etimologia del mot "mania" procediria de l'italià "mannaia", que vol dir "destral". Segons el mateix diccionari, el mot antic per designar la destral seria "manaire". Són diversos els documents que ho testimonien, com Lo cristià del frare franciscà gironí Francesc Eiximenis, al segle XIV. Així, "manaire" procediria del llatí "securis manuaris", pròpiament "destral de mà". També es va designar amb aquest nom l'eina que utilitzava el botxí per tallar el cap del reu de mort. A l'idioma italià actual es diu "mannaia" a un ganivet de fulla molt ampla utilitzat a les carnisseries per tallar peces grans de carn. I encara es diu d'algú que "è sotto la mannaia" per indicar, col·loquialment, que es troba en una situació de perill imminent. Podem tenir, així, una altre significat més tenebrós de la funció dels maniaes a les processons: evocar els botxins de Jesucrist, els soldats de Roma, en contraposició a la honorable missió de vetlladors del Sepulcre de Jesús, com els volia veure Fra Epifani. El prestigiós



lingüista Joan Coromines explicita que la manaia era usada “en les grans cerimònies i processons religioses d’Itàlia, com a atribut dels soldats romans que menaren el Redemptor al suplici”, fet que “fou imitat en altres països de la cristiandat; i, entre nosaltres, especialment en processons ciutadanes de Setmana Santa, en què aquestes comparses de la desfilada, duent la destrala, reberen ells mateixos el nom de manaia”. No és casualitat que l’ordre dels servites, a la que pertanyia Fra Epifani, fos d’origen italià.

Veiem doncs com l’alabarda, que encara és pròpia dels armats de la Sang de Reus, dels de Constantí, dels centurions mallorquins de Son Carrió i d’altres latituds peninsulars, és un element no únicament estètic sinó que amaga l’origen del nostrat mot “manaia”. També podem constatar a les imatges que acompanyen aquest text com els originaris “homes de ferro” varen evolucionar per convertir-se en els populars manaies, armats, estaferms o manages actuals. Originàriament tenien una inequívoca aparença medieval (imatge

1). Amb el temps varen anar adoptant, amb més o menys rigor, la indumentària dels legionaris romans imperials. A la funció d’encapçalar les processons s’hi va afegir, en molts casos, l’honorable missió de custodiar el Pas del Sepulcre de Jesús (imatges 1, 3 i 4).

Resulta interessant comprovar com a la localitat gironina de Verges els armats són denominats en femení, amb el localisme: “les manages”. Més d’un deu ignorar que el mot prové de les manaies o alabardes que els romans de la processó d’aquesta vila empordanesa havien usat originalment, com en dona testimoni una imatge de 1922 del prolífic fotògraf gironí Valentí Fargnoli.

Actualment a Girona tenim la sort de comptar amb el maniple de manaies de la Confraria de Jesús Crucificat, que obre la processó del Sant Enterrament, i la magnífica Guardia Noble que dona escorta al Pas del Sant Sepulcre, pertanyent a la confraria del mateix nom (imatge 5). Els guàrdies nobles llueixen uniformes de gran valor, dissen-



3. Processó del Dijous Sant de Barcelona. Il·lustració de la revista "El loro" (1880) reproduïda al Costumari Català de Joan Amades.

yats per Joaquim Pla i Dalmau l'any 1957 i van armats amb les alabardes pròpies de la seva funció honorífica. Per tot lo exposat podem considerar que ambdós cossos gironins han heretat, respectivament, el nom i la comesa d'aquells "homes de ferro" que els monjos servites varen importar de la seva Itàlia natal.

Una observació final. Les imatges 1, 3, 4 i 5, corresponen a tres segles diferents, en totes elles

es pot observar el mateix detall: la palma episcopal beneïda el Diumenge de Rams col·locada en vertical al cap de la urna i en contraposició a la horitzontalitat del sepulcre. Una inspirada i antiga tradició a la que alguns hi han volgut atribuir un profund significat evangèlic: la palma triomfal, un símbol d'esperança presagiant la victòria de la resurrecció de Jesús sobre la mort. Pensem que seria enriquidor recuperar-la a la nostra processó.



## FONTS CONSULTADES

Marc Sureda Jubany. "UNA MICROINSTITUCIÓ RELIGIOSA: La Congregació dels Dolors de Besalú (169-1791)".

Antoni Maria Alcover, Francesc de Borja Moll. Diccionari català-valencià-balear.

Joan Corominas: Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana.

Web dels Servites de Mataró.

Web "Setmana Santa TGN. Portal independent de la Setmana Santa tarragonina".

Web de la Reial Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Reus.

Joan Amades: Costumari Català. El curs de l'any. Volum II.

Web personal de Jordi Roca Rovira. Verges. Programa de la Junta de Confraries de Girona 1960.

<http://etimologiasmilitares.blogspot.com.es>



2. Alabardes dels segles XV al XVII.



4. Manaies de Sant Daniel custodiant el pas del Sant Sepulcre de Girona davant l'església del Carme. Anys 20 del segle passat. Foto de Valentí Fargnoli.



5. El pas del Sant Sepulcre i la Guardia Noble de Girona. Anys 50 del segle passat. Foto de Narcís Sans.





# RELACIÓ DE LES APORTACIONS DEL CESS ALS PROGRAMES DE LA JUNTA DE CONFRARIES (ANYS 2004 A 2018)

---

BALATEU GELADA, Joan (2013). El setè Dolor de Maria i el Sant Sepulcre de Palera (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 66-69.

BOHIGAS MAYNEGRE, Jordi (2012). La confraria de Sant Jordi i les quaranta hores (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 56-57.

BRUGADA CLOTAS, Martirià (2016). La creu dels impropers (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 72-75.

BRUGADA CLOTAS, Martirià (2017). La Verónica i la Santa Faç o la fusió de dues tradicions (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 76-77.

FONT SÁNCHEZ, Joan (2005). El culte de la Mare de Déu dels Dolors (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 58-61.

GARCÍA-ARBÓS, Salvador (2014). Divendres dels Dolors a Besalú i Divendres Sant a Girona (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 60-61.

HERNÁNDEZ, Bernat (2009). Pietats populars (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 60-61.

MARTÍN NICOLÀS, Vanessa (2014). Confraries de la Sang de Crist a Catalunya: fraternitat, caritat i devoció a principis de l'Edat Moderna (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 58-59.

MASGRAU DOTRÀS, Xavier (2015). El futur de la processó del Sant Enterrament (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 70-71.

MASGRAU DOTRÀS, Xavier (2018). Els "homes de ferro" i el Sant Sepulcre (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 69-73

MIRAMBELL BELL-LLOC, Enric (2005). Els orígens de la Junta de Confraries (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 63-65.

MIRAMBELL BELL-LLOC, Enric (2009). La passió en les xilografies de Girona (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 62-63.

MIRAMBELL BELL-LLOC, Enric (2010). Les barbes dels manaies (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 65-67.

MIRAMBELL BELL-LLOC, Enric (2011). Cavallers i Confraries del Sant Sepulcre (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 65-67.

MIRAMBELL BELL-LLOC, Enric (2012). Veneració



de la soledat de Maria (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 59.

MUNTADA ARTILES, Ramon (2004). Memòria viva de la Setmana Santa. (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 60-61.

MUNTADA ARTILES, Ramon (2011). Aportació del Centre d'Estudis de Setmana Santa. (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 56-57.

PINYOL BALASCH, Jaume (2004). La capella de música de la catedral gironina durant la Setmana Santa del s. XVIII (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 63-67.

PINYOL BALASCH, Jaume (2011). La música de la Congregació dels Dolors (a l'arxiu de la Catedral de Girona) (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 62-64.

PRAT GRAU, Nuria (2013). El Sant Enterrament de Damià Campeny (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 64-65.

ROCA ROVIRA, Jordi (2008). Els fills de Trento (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 70-73.

RODRÍGUEZ VILAGRAN, Àngel (2017). La tradició del Via Crucis (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 78-80.

SUREDA JUBANY, Marc (2010). Un retaule dedicat a la Passió, Mort i Resurrecció de Crist al Museu Episcopal de Vic (CESS Girona). Programa de

la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 62-64.

VIDAL CASELLAS, Dolors (2015). A Girona el turista hi és (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 68-69.

VILA MEDINYÀ, Pep (2006). Noves dades sobre la presència d'armats a la Processó del Divendres Sant: 1723. (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 78-81.

VILA MEDINYÀ, Pep (2007). La processó del Divendres Sant l'any 1939 (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 83-85.

VILA MEDINYÀ, Pep (2008). Dijous Sant a ciutat i de Joan Mínguez (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 74-75.

VILA MEDINYÀ, Pep (2010). La resurrecció, un drama passionístic de la Biblioteca pública de Girona (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 68-69.

VILA MEDINYÀ, Pep (2011). Una mostra del folklore Gironí Quaresmal La Conversió de Santa Magdalena (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 58-61.

VILA MEDINYÀ, Pep (2012). El Sant Sopar (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 60-62.

VILA MEDINYÀ, Pep (2016). Manuscrit de la Puríssima Sang (CESS Girona). Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Girona: Junta de Confraries. 76-77.



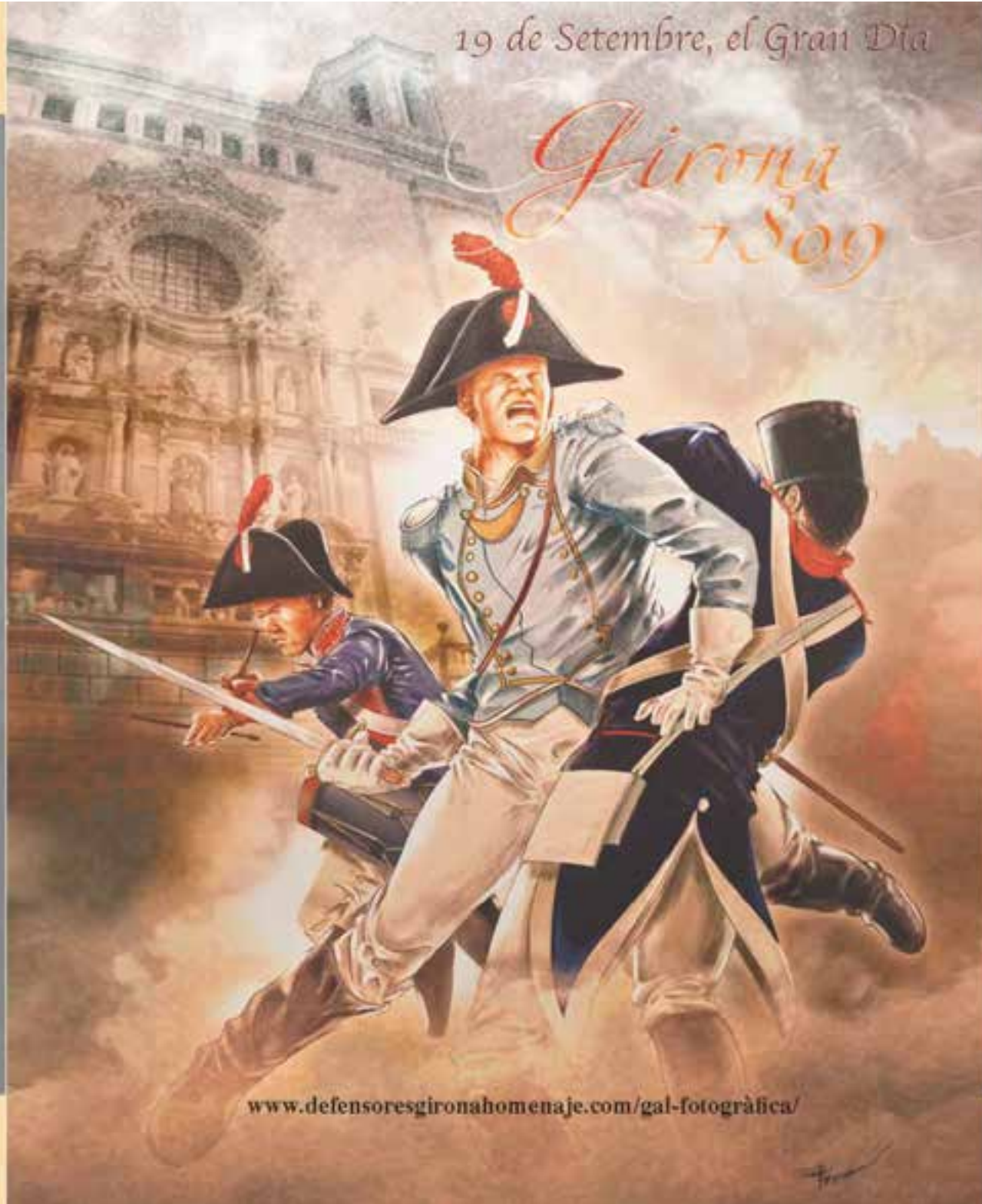
Reproducció del cartell 2017





19 de Setembre, el Gran Dia

# Girona 1809



[www.defensoresgironahomenaje.com/gal-fotogràfica/](http://www.defensoresgironahomenaje.com/gal-fotogràfica/)



A dark, artistic photograph of a person in a red and blue costume, possibly a dancer or performer, with a yellow starburst trail following their movement. The background is a textured, dark surface.

# LES NOSTRES CONFRARIES

Programa 2018

## QUI ÉS EL MÉS IMPORTANT?

Josep Maria Nogué i Regàs  
President de la Confraria de Jesús i els Nens.  
Membre de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

Al començament del capítol 18 de l'Evangelí de Mateu hi trobem aquestes paraules: "1 En aquella ocasió, els deixebles preguntaren a Jesús: -Qui és el més important en el Regne del cel? 2 Jesús va cridar un infant, el posà enmig d'ells 3 i digué: - Us ho asseguro: si no torneu a ser com els infants, no entrareu pas al Regne del cel. 4 Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel. 5 I qui acull un infant com aquest en nom meu, m'acull a mi". En relació a aquest fragment, la Carta de Taizé 2006/2 ens diu que un nen confia sense reflexionar. No pot viure sense confiar en els qui l'envolten. La seva confiança no té res de virtuós, és una realitat vital. Per trobar Déu, del que millor disposem és del nostre cor de nen que és espontàniament obert, s'atreveix a demanar senzillament, vol ser estimat. Hi ha una connivència secreta entre el Regne de Déu i un nen. Acollir un nen, és acollir una promesa. Un nen creix i es desenvolupa. És així que el regne de Déu mai no serà en la terra una realitat conclosa, sinó una promesa, una dinàmica i un creixement inacabat. I els nens són imprevisibles. Jesús insisteix que cal acollir-los perquè hi són. Així mateix hem d'acollir la presència de Déu quan es presenti, en el bon o al mal moment. Cal seguir el joc. Acollir

el Regne de Déu com s'acull un nen és vetllar i pregar per acollir-lo quan vingui, a temps o fora de temps.

Ben segur que a l'hora de posar nom a la nostra confraria, l'any 1956, els fundadors tenien molt presents aquestes paraules de Jesús. La primera denominació fou en castellà: "Jesús y los niños" i quan, més endavant, es traduïa al català, es va posar "Jesús i els nens", malgrat que a les traduccions catalanes de la Bíblia hi trobem "infants". Quan vam refundar la confraria, l'any 1983, ens plantejàvem la conveniència de parlar de Jesús i els nois, perquè sovint els joves no volen ser tractats com a petits i no els agrada que se'ls denominin nens.



La denominació de la nostra confraria no indica que sigui una cosa de nens o un lloc només per a nens, en un sentit d'excloure els adults. Tots, grans i petits, hi tenim una gran funció i a tots van destinats els esforços i els objectius de la confraria. Alhora, però, per la pròpia denominació de la confraria i, sobre tot, atenent les paraules de Jesús, ens sentim especialment interpel·lats a atendre els infants i joves amb una intensitat especial.

Aquest interès per als nens i joves va impulsar-nos a organitzar les primeres convivències de Setmana Santa, l'any 1985. Fou al Monestir de Santa Caterina de Siena, de les dominiques de clausura, les beates. En conservem un record molt simpàtic. Es tractava de reunir un bon grup de nens i joves per convida uns dies, a l'inici de la Setmana Santa, i preparar-nos per a la processó del divendres sant. Combinàvem el joc, les manualitats, els àpats, les xerrades, els espais de pregària i les celebracions, amb la intenció de viure-ho tot de forma integrada en una quotidianitat. Durant una jornada ho centràvem tot en el

significat i la vivència del dijous sant; una altra per al divendres sant i una altra per al diumenge de resurrecció. L'experiència es va anar repetint, any rere any: Palau, Pont Major, Fornells.....Una colla d'edicions a cada lloc. Gairebé cada any ens visitava el Bisbe, en algun moment de les convivències, i aportava la seva paraula. Mai hi faltava una celebració de la penitència, una eucaristia de vivència intensa i molts moments de pregària compartida davant del Santíssim.

Han passat molts anys i les circumstàncies han anat variant, però l'interès per als nens i joves segueix ben viu en la confraria. Seguim fent les convivències de Setmana Santa i, a més, celebrem una convivència per Nadal i una marxa o ruta de muntanya a l'estiu.

Per Setmana Santa seguim esforçant-nos per intensificar la vivència d'aquests moments tan forts del cicle litúrgic de l'Església i per ajudar a reforçar el sentit de la participació en la processó del sant enterrament, del divendres sant, ben fixats en el gran esdeveniment de la Resurrecció del Senyor. La processó és una gran catequesi plàstica de



la nostra fe, cap enfora, vers tots aquells que la contemplen. A l'hora, cap endins, ha de ser un moment de vivència personal intensa per a tots els qui hi desfilem. Tot això millora considerablement amb una bona preparació. Es amb aquesta intenció que mantenim les convivències de Setmana Santa, amb els jocs, les xerrades, les pregàries i les celebracions litúrgiques. Comptem amb el suport i la benedicció del nostre Bisbe, que rep cada any, en algun moment de la convivència, a tot el nombrós grup de participants, a Casa Carles, i hi comparteix una bona estona. Per Nadal, de manera semblant, tornem a trobar-nos amb els nens i joves, amb la finalitat de viure junts el sentit de l'altre gran moment de la nostra fe. De nou, compaguinem el joc, l'estar junts i el compartir, amb la pregària, les xerrades, les reflexions i les celebracions litúrgiques. L'estiu convida a una nova trobada. Aquesta vegada molt més lúdica, molt més propera a la natura i amb un bon component d'activitat física. Divertir-se i convida junts, amb els altres elements que també són propis de la quotidianitat que volem viure:

la pregària, les mostres d'amor, les vivències de caritat, el testimoni de la fe que vivim i que volem intensificar.

Aquestes activitats impliquen a molts infants i joves. Alguns viuen la fe de forma continuada al llarg de l'any, amb la seva família i en el seu entorn d'estudi i lleure. D'altres, només troben l'ambient adequat per a aquesta vivència en els moments d'encontre proposats per la confraria. Tant a uns com als altres els fa un gran bé assistir-hi, participar-hi i viure-ho junts. Es fa molt palès en els moments de comiat de cada trobada, quan sembla que no hi ha manera de separar-se per retornar cadascú a casa seva.

La confraria hi posa tot el seu interès i aconseguim tirar-ho endavant, any rere any, per l'entusiasme que hi posen els monitors i un bon grup de pares i mares de família que, malgrat haver d'atendre les seves qüestions professionals i les pròpies famílies, sovint amb uns quants fills, regalen una bona colla d'hores de dedicació i una il·lusió admirable. Que per molts anys puguem seguir-ho oferint.





# UN ANY MÉS DE LA VIDA DE L'ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT

Consiliari Mn. Joan Baburés  
Arxiconfraria Passió i Mort

---

No és pas que aquesta col·laboració en el programa de Setmana Santa que prepara i edita la Junta de Confraries hagi de ser el llibre d'Actes de cada Confraria, però sí que és oportú que s'hi deixi constància d'aquelles coses més rellevants que han ocorregut durant l'any que deixem enre-re.

I és que en aquests darrers temps cal deixar constància d'un fet important que cal incloure en la petita llarga història de l'Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist, que té la seva seu a la Parròquia Major de sant Feliu.

Precisament, per la seva llarga història –la nostra Arxiconfraria va ser fundada el 24 de gener de l'any 1685- dins la encara més llarga història de la Basílica Parroquial de sant Feliu, cal recordar que la capella del Santíssim va ser construïda com a Capella de l'Arxiconfraria, i a més comptava amb unes edificacions adjacents prou espaioses per tal de poder dur a terme les finalitats per a les quals va ser fundada. Algunes d'aquestes es trobaven en un estat molt ruïnós i finalment, ja que la Confraria no en feia cap ús, ni en tenia cap necessitat, es va arribar a un conveni amb el Bisbat, que un cop arribat a bon terme, ha signi-

ficat una aportació econòmica a favor de l'Arxiconfraria.

La Junta va decidir en aquest moment de col·laborar en alguna despesa important de la Parròquia i que fos d'utilitat per a tothom. Per això s'acordà de subvencionar la instal·lació de les noves portes vidrieres d'obertura automàtica que s'havien d'instal·lar en el cancell de la Basílica.

Aquesta millora ha significat una major facilitat en les entrades i sortides dels fidels i dels visitants, tant nombrosos, sobretot per als qui tenen alguna discapacitat. I a més ara s'eviten els corrents d'aire i altres situacions incòmodes tant a l'estiu com a l'hivern, ja que les noves portes tanquen de manera molt més ajustada i no queden obertes innecessàriament.

Cal deixar constància del fet, i de l'agraïment de la Parròquia i de la feligresia per aquesta generosa aportació, que ens han manifestat en tot moment.

També aquesta és una col·laboració al bé de la comunitat parroquial, i de la societat en general, de la qual n'estem molt satisfets. I no cal dir que aquesta és la nostra disposició per fer obres semblants, sempre que en tinguem possibilitat.



# ACTIVITATS DE LA CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS REALITZADES L'ANY 2017

Francesc Cayuela i Lòpez  
Congregació de la Mare de Déu dels Dolors

---

Col·laboració amb la confraria de la Santa Faç en l'organització de l'arribada dels Reis de l'Orient al centre geriàtric Maria Gay.

Participació a Blanes en la XXI Trobada de Congregacions i Confraries de la Mare de Déu dels Dolors de Catalunya.

Celebració del "Quinari" dedicat a la Mare de Déu dels Dolors.

Celebració de la Missa del Divendres de Dolors oficiada per Mn. Miquel Ramió, amb la participació de la coral del GEiEG dirigida per Pilar Sanz.

Col·laboració a la celebració de l'Exposanta, organitzada per la Junta de Confraries de Girona.

Mostra Coral de Música Sacra a l'església dels Dolors a càrrec del cor Amethysta sota la direcció de Quim Riumalló i de la coral Laetare amb direcció d'Ignasi Fernández amb fragments de l'Stabat Mater de Haydn. Amb intervenció de solistes i acompanyat de piano. Acte organitzat per la congregació dels Dolors i l'Agrupació Coral de les Comarques de Girona.

Participació el Divendres Sant a la Processó del Sant Enterrament.

Dins la 62a Exposició de Flors, Monuments, Patis i Jardins i sota la direcció d'Anna Camps i amb la col·laboració de la congregació dels Dolors, l'Església dels Dolors fou la seu del concurs de flors.

Concert de Temps de Flors, celebrat a l'església dels Dolors organitzat per la Congregació dels Dolors i la Federació Catalana d'Entitats Corals, amb la participació de la Coral del GEiEG sota la direcció de Pilar Sanz.

Participació a la festivitat del Corpus amb la realització d'una catifa de flors a l'exterior de la església de Sant Feliu i amb l'assistència a la processó.

Celebració el dia 15 de setembre de la solemne eucaristia en honor a la Mare de Déu dels Dolors el dia de la seva festivitat. Litúrgia oficiada i presidida pel Sr. bisbe de la diòcesis Excm. i Rvdm Sr. Francesc Pardo, amb intervenció de la Coral del GEiEG, sota la direcció de Pilar Sanz.

Celebració tots els divendres no festius o vigília de festiu de la Santa Missa a les vuit del vespre a l'església dels Dolors.



# Catifes de Cor us 2017



## RECULL DE CATIFES DE LES CONFRARIES:

1. Deis Dolors
2. Jesús Crucificat.  
Mananes de Girona
3. Jesús i el Nens
4. La Passió
5. Purissima Sang i  
Manaies de Sant Daniel
6. Sant Honorat
7. Sant Sepulcre
8. Silenci



Més info:



[www.juntaconfrariesdegirona.net](http://www.juntaconfrariesdegirona.net)